DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 79. Czwartek, 31 Marca (12 Kwietnia). 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 4, za 2-krotne kop. 6, za 3-krotne kop. 8.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku niezwracają się.— We wszystkiem co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8.—Półrocznie rs. 4.—Kwartalnie rs. 2.—Miesięcznie kop. 67.– Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nieprzyjmuje się.– Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5.– Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20.—Półrocznie rs. 4 kop. 60.—Kwartalnie rs. 2 kop. 30.—Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

Z powodu często zdarzającego się mylnego adresowania ekspedycij, obwieszczeń, listów i t. d. uważamy za obowiązek przypomnieć, iż we wszystkiem co dotyczy DZIENNIKA, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu DZIENNIKÓW WARSZAWSKICH, nadmieniając, czy to co jest nadesłane stosuje się do Dziennika Warszawskiego (polskiego), czy też do Warszawskiego Dnewnika (ruskiego).

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 30 Marca (11 Kwietnia).

Do listy Najwyżej udzielonych nagród Urzędnikom w Wydziale Komitetu Urządzającego, podanej w dodatku do wczorajszego dziennika, dołączyć należy następujące nagrody pieniężne: Urzędnikowi do szczególnych poruczeń V Klasy przy Komitecie, Sekretarzowi Kolegjalnemu *Kuliszowi;* Zostającym przy Komitecie: Radcy Kolegjalnemu *Pfeiferowi* i Radcy Dworu *Mironence*; Młodszemu Referentowi Kancelarji Komitetu, Radcy Honorowemu *Piaseckiemu*; Starszemu pomocnikowi Referenta Kancelarji Komitetu Sekretarzowi Kolegjalnemu *Bordakowowi*; Komisarzom Komisij: Warszawskiej—Majorowi *Kołzakowowi*, Lubelskiej—(p. o.) Radcy Honorowemu *Pelgorskiemu;* rodzinie zmarłego Komisarza Lubelskiej Komisji, Radcy Honorowego *Michajłowa.*

W Y K A Z

postępu czynności przy sprawdzaniu tabel likwidacyjnych, ułożony na podstawie wiadomości otrzymanych do dnia 16 (28) Marca 1866 r.

Numer.	Komisje.	Liczba podanych tabel.	Liczba sprawdzonych tabel z dóbr				Tabele sprawdzone obejmują		W przecięciu wypada na dym.		Liczba tabel przedstawionych Komitetowi Urządzającemu.
			Prywatnych	Instytutowych.	Majoratckich	Razem	Dymów	Morgów.	Morgów	Prętów.	
1	Kielecka. . . .	1,251	347	1	38	386	10,561	108,651	10	86	331
2	Warszawska . .	1,663	413	1	3	417	7,851	174,246	22	58	247
3	Kaliska	1,789	301	15	33	349	7,054	92,868	13	49	214
4	Olkuska. . . .	866	220	9	6	235	6,642	70,103	10	167	136
5	Krasnystawska. .	885	154	—	9	163	6,178	99,558	16	34	163
6	Siedlecka . .	1,419	278	—	38	316	5,569	114,792	20	183	155
7	Włocławska . .	1,431	379	—	42	421	5,445	83,111	15	79	228
8	Piotrkowska . .	1,385	208	—	23	231	5,320	80,940	15	64	62
9	Suwalska. . .	1,016	79	—	124	203	5,060	81,155	16	11	205
10	Lubelska . . .	878	173	1	2	176	4,120	74,710	18	40	80
11	Płocka	1,270	304	1	2	307	3,855	73,832	19	45	159
12	Radomska . . .	1,270	159	—	24	183	3,817	62,902	16	143	102
13	Ostrołęcka . . .	894	143	—	—	143	3,806	26,174	6	263	103
14	Bialska	532	84	—	5	89	2,657	65,993	24	251	27
15	Łomżyńska . . .	493	130	1	49	180	2,501	61,864	24	196	183
	Razem.	17,068	3,372	29	398	3,799	80,436	1,270,899	15	240	2,395

Uwaga 1. Oprócz powyższej liczby tabel (17,068), podanych do Komisji Spraw Włościańskich, Komisje odesłały Rządom Gubernjalnym, z powodu przejścia dóbr duchownych na rzecz Skarbu, tabel 247.

Uwaga 2. Liczba sprawdzonych tabel w Komisjach w obecnym czasie, t. j. 16 (28) Marca, przewyższa wskazaną powyżej liczbę 3,799, z powodu, że ta ostatnia wziętą została z przedstawianych przez Komisje miesięcznych raportów, obejmujących wykazy z czynności Komisji zaledwie do dnia 1 (13) Marca).

Uwaga 3. Liczba sprawdzonych tabel w Komisjach Suwalskiej i Łomżyńskiej nie jest zgodną z liczbą tabel przedstawionych przez też Komisje do Komitetu Urządzającego; różnica ta pochodzi ztąd, że kilka tabel z tych Komisij przedstawione zostały do Komitetu po odesłaniu wykazów o postępie czynności, ułożonych dla Komisji Suwalskiej po dzień 1 (13) Lutego, a dla Łomżyńskiej po dzień 1 (13) Marca.

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzającemu 2,395 tabel, Komisja Centralna zatwierdziła tabel 1,583, podług których przyznano włościanom na

dymów 34,173
gruntów użytkowych morgów . . . 475,160
w średnim przecięciu na jeden dym około
morgów 13½
właścicielom dóbr wynagrodzenia rs. 5,479,041
w średnim przecięciu za jeden morg około
rubli sr. . . . . 11 k. 50
czyli za dziesiatynę 23

Z liczby tabel przedstawionych, niepotwierdzono 812
z tych: zwrócono Komisjom do poprawienia 299
nie rozpoznano dla niezdecydowania rozlicznych kwestij 181
pozostaje nierozpoznanych 332

Z liczby tabel przez Komisję Centralną zatwierdzonych:
a) odesłano Komisji Likwidacyjnej do dalszego działania tabel 1,031
b) przygotowują się do odesłania . . 175
c) nie mogą być odesłane z powodu nieodebrania wszystkich tabel z każdych oddzielnych dóbr 377
odesłano z Komitetu Urządzającego do miejscowych Komisij Spraw Włościańskich, dla wprowadzenia w wykonanie tabel . . . 893

Komisja Likwidacyjna zarządziła wypłatę właścicielom dóbr wynagrodzenia listami likwidacyjnemi z tabel 945
na summę . . . . rs. 3,753,299

Kurs listów likwidacyjnych na Giełdzie Warszawskiej w ostatnim tygodniu spadł z 70½ na 67%.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.—Zawiadamia właścicieli dóbr stowarzyszonych w Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem, iż na mocy zezwolenia Władzy wyższej, wybory na członków Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w miejsce kończących urzędowanie, odbywać się będą w całym kraju, zwykłym sposobem w dniu 12 (24) Maja r. b. i następnym, jeśliby jednego dnia ukończone być nie mogły. Dyrekcja Główna wzywa niniejszem stowarzyszonych, aby w dniu na wybory oznaczonym, o godzinie 10 rano, w miejscu posiedzeń Dyrekcji Szczegółowej, do której okręgu należą, znajdować się chcieli i przyjęli udział w spełnieniu tak ważnego przywileju, jakim jest wybór urzędników do Władz Instytucją Stowarzyszenia zarządzających. Właściciele dóbr stowarzyszonych w służbie Rządowej zostający, winni złożyć pozwolenia Władz przełożonych, jeżeli na Urzęda w Towarzystwie Kredytowem pragną być wybranemi. Wreszcie Stowarzyszeni na wyborach znajdować się mogą w mundurach lub przyzwoitem ubraniu cywilnem, sami zaś Prezydujący na Zebraniach, jak również Członkowie Dyrekcij Szczegółowych, powinni być w mundurach.

Magistrat Miasta Warszawy.—W skutku obwieszczenia pod d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. z. do pism czasowych podanego, a pod d. 13 (25) Lutego r. b. ponowionego, zgłosiło się 73 sług płci żeńskiej, pragnących korzystać z legatu, testamentem ś. p. Wawrzeńca Józefa Zacharkiewicza, Członka Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, na nagrody dla sług celujących wiernością, moralnem prowadzeniem się i długoletnią na jednem miejscu służbą przeznaczonego, które koleją lat raz dla sług płci męzkiej, drugi raz dla sług płci żeńskiej rozdzielać się mają, a w roku bieżącym w tej kolei dla sług płci żeńskiej przypadły. A że testator nagrodę I-ą rs. 150 przeznaczył kucharce lub lokajowi, którzy przez lat 20 nieprzerwanie i nienagannie służyli u jednego państwa, pana lub lub pani, albo też u ich stępnych w prostej linji—nagrodę II-gą rs. 75, za lat 15, a nagrodę III-ą rs. 45 za lat 10 takiejże ciągłej i nienagannej służby, mając na celu, aby sługa otrzymawszy już nagrodę niższą, nieustawała w usiłowaniach swoich dla osiągnięcia nagrody wyższej,—Magistrat zatem działając w duchu woli testatora po skrupulatnem sprawdzeniu kwalifikacji zgłaszających się sług za pośrednictwem Wydziału Kontroli służących i obliczeniu służby ich na lata miesiące i dnie, licząc po dzień 7 (19) Marca r. b. [illegible] rozdawanie nagród testamentem wyznaczony, podzielił ich na trzy kategorje podług starszeństwa w służbie, a mianowicie: do kategorji I-ej zaliczone zostały sługi mające lat służby nie mniej jak 20, to jest: 1) Kozłowska Juljanna lat 31, miesięcy 8, dni 18; 2) Zalewska Marjanna lat 30, mies. 11, dni 18; 3) Smolińska Katarzyna lat 28, mies. 11, dni 18; 4) Sabatowska Rozalja lat 27, mies. 10, dni 18; 5) Fiszer Karolina lat 27, mies. 2, dni 18; 6) Lisicka Magdalena lat 28, mies. 2, dni 18; 7) Baczyńska Marjanna lat 26, mies. 9; 8) Landt v. Rolińska Karolina lat 26, mies. 5, dni 16; 9) Wnorowska Elżbieta lat 26,

mies. 5, dni 2; 10) Schrekling Karolina lat 26, dni 18; 11) Księzka Agata lat 25, mies. 4, dni 10; 12) Grzankówna Agata lat 23, mies. 4, dni 4; 13) Bielińska Paulina lat 20, mies. 8, dni 18. Do kategorji 2-ej zaliczone zostały sługi mające lat służby nie mniej jak 15, a niedochodzące 20-tu to jest: 1) Dolińska Katarzyna lat 19, mies. 11, dni 13; 2) Sitkowska Joanna lat 16, mies. 6; 3) Godlewska Ludwika lat 19, mies. 5, dni 18; 4) Romanowska Wiktorja lat 18, mies. 8, dni 18; 5) Jaratowa Marjanna lat 18, mies. 1, dni 16; 6) Piechowska Zofja lat 16, mies. 11, dni 18; 7) Andryszkiewicz Marjanna lat 16, mies. 9, dni 18; 8) Grodkowska Marjanna lat 16, mies. 5, dni 9; 9) Kwaśniewska Julja lat 16, mies. 3, dni 5; 10) Broczkówna Dorota lat 16, dni 15; 11) Mańkowska Juljanna lat 15, mies. 8, dni 18; 12) Galantasiewicz Antonina lat 15, mies. 8, dni 16; 13) Sapińska Franciszka lat 15, mies. 8, dni 13; 14) Wagner Wilhelmina lat 15, mies. 5, dni 11; 15) Morawska Marjanna lat 15, mies. 2, dni 18; 16) Dąbrowska Katarzyna lat 15, dni 14. Do kategorji 3-ej zaliczone zostały sługi mające lat służby nie mniej jak 10, a niedochodzące 15, to jest: 1) Pazikowska Apolonja lat 14, mies. 9 dni 5; 2) Zielińska Helena lat 14, mies. 8, dni 11; 3) Krasuska Salomea lat 14, mies. 5, dni 18; 4) Wójcicka Krystyna lat 14, mies. 5, dni 18; 5) Staniszewska Anna lat 14, mies. 5, dni 18; 16) Kłodkiewicz Katarzyna lat 14, mies. 5, dni 18; 7) Jędrzejewska Antonina lat 14, mies. 2, dni 18; 8) Głowiesza Weronika lat 14, mies. 1, dni 19; 9) Rucińska Marjanna lat 14, dni 14; 10) Łuniewska Apolonja lat 13, mies. 9, dni 15; 11) Szadkowska Franciszka lat 13, mies. 5, dni 18; 12) Lipińska Agnieszka lat 13, mies. 5, dni 11; 13) Nowak Agnieszka lat 13, mies. 4, dni 29; 14) Guszkowska Marjanna lat 13, mies. 4, dni 11; 15) Brzyska Franciszka lat 12, mies. 11, dni 18; 16) Łapińska Petronella lat 12, mies. 8, dni 25; 17) Rydzyńska Magdalenia lat 12, mies. 6, dni 2; 18) Lenard Agnieszka lat 12, mies. 5, dni 18; 19) Kordek Agnieszka lat 12, mies. 5, dni 1; 20) Goliszewska Katarzyna lat 12, mies. 3, dni 26; 21) Lechiewicz Katarzyna lat 12, mies. 2, dni 18; 22) Gruntkowa Łucja lat 12, mies. 1, dni 18; 23) Rumińska Agnieszka lat 11, mies. 8, dni 22; 24) Kłoskowska Katarzyna lat 11, mies. 8, dni 18; 25) Podgórska Petronela lat 11, mies. 6, dni 25; 26) Wilczyńska Marjanna lat 11, mies. 2, dni 18; 27) Plewińska Wiktorja lat 10, mies. 10, dni 18; 28) Wolska Józefa lat 10, mies. 8, dni 11; 20) Slażewicz Elżbieta lat 11, mies. 2, dni 18; 30) Swierczyńska Katarzyna lat 10, mies. 8; 31) Iwańska Katarzyna lat 10, mies. 7, dni 23; 32) Mróz Rozalja lat 10, mies. 6, dni 12. Wreszcie w liczbie zgłaszających się sług, 12-ście było takich, które bądź niedosłużyły lat 10, bądź część służby spędziły na prowincji, która do nagrody nie daje prawa, bądź miały przerwy w służbie lub też takową zupełnie już opuściły, a mianowicie: 1) Sidorowska Juljanna lat 9, mies. 11, dni 18; 2) Niemczak Katarzyna lat 9, mies. 10, dni 28; 3) Kostewicz Katarzyna lat 9, mies. 8, dni 18; 4) Gałecka Magdalena lat 6, mies. 9, dni 11; 5) Grzegrzotka Marjanna lat 5, mies. 5, dni 18; 6) Terlecka Katarzyna lat 4, mies. 2, dni 18; 7) Wiśniewska Anna lat 3, mies. 7, dni 21; 8) Banaszkewicz Marjanna mies. 8, dni 29; 9) Kozłowska Małgorzata mies. 7, dni 12; 10) Penczek Józefa mies. 5, dni 18; 11) Zajczyńska Magdalena, i 12) Matuszewska Agnieszka. Następnie Magistrat na kolegjalnem posiedzeniu dnia 3 (15) Marca r. b. odbytem, po przejrzeniu i porównaniu złożonych dowodów, wybrał jednomyślnie trzy sługi przodkujące w każdej po szczególe kategorji jako najzasłużeńsze, a zarazem odznaczające się moralnem postępowaniem i niezmiennem do swych państwa przywiązaniem i takowym przyznał nagrody następujące: 1) Nagrodę I-ą rs. 150, Kozłowskiej Juljannie, kucharce u p. Filipowskiej emerytki pod N. 1103*b*. mieszkającej, za lat 31, m. 8, dni 18; 2) Nagrodę II-gą rs. 75, Dulińskiej Katarzynie, kucharce u p. Makowieckiej, pod N. 1371 mieszkającej, za lat 19 m. 11 dni 13; 3) Nagrodę III ą Pazikowskiej Apolonji, kucharce u p. Mitkiewicza pod N. 1402*b*. mieszkającej, za lat 14 m. 9, dni 5. Nagrody te w dniu 7 (19) Marca r. b. jako w terminie przez testatora wskazanym, na ogólnem posiedzeniu Magistratu w obec zaproszonych na ten akt ich państwa, powyższym sługom doręczone zostały. O czem Magistrat podaje do powszechnej wiadomości dla zachęty sług, aby w ślady obdarowanych wstępując na podobneż nagrody w czasie zasłużyć mogły.

Urlopy.—Z powodu uwolnienia p. o. naczelnika szpitala wojskowego łomżyńskiego, dowódcy 10 go małorosyjskiego pułku grenadjerów jenerał-feldmarszałka hrabi Rumiancowa-Zadunajskiego, pułkownika *Daniłowa*, na urlop na dni 28, a zawiadującego brygadą roboczą okręgu wojennego warszawskiego, jenerała-majora barona *Raden*, po dzień 10 kwietnia v. s., głównodowodzący wojskami polecił: obowiązki pierwszego, przez czas nieobecności jego, sprawować ma tymczasowy dowódca pomienionego pułku podpułkownik *Tereniecki-Klimowicz*, a obowiązki ostatniego—pułkownik pułku litewskiego gwardji *Stankiewicz*. (*Roz. do woj. okr. warsz.*)

Ordery.—Przez najwyższe dyplomy z d. 27 marca, minister-sekretarz stanu królestwa polskiego, senator, tajny radca *Płatonow* mianowany został kawalerem orderu Orła Białego, a ochmistrz dworu Cesarskiego, senator, naczelny prokurator najświętszego Synodu, hrabia *Tołstoj*—kawalerem orderu św. Włodzimierzaa kl. 2. (*Rus. Inw.*)

Nominacje.—Dowodzący wojskami okręgu wojennego rygskiego, jenerał-gubernator liflandski, estlandzki i kurlandzki, jenerał-lejtnant hrabia *Szuwałow*, i szef sztabu wojsk gwardji i okręgu wojennego petersburskiego, jenerał-major orszaku Cesarskiego *Albedyński*, mianowani zostali jenerał-adjutantami Jego Cesarskiej Mości, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków. Minister sprawiedliwości, senator, tajny radca *Zamiatnin*, mianowany został rzeczywistym tajnym radcą, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków i godności. (*Rus. Inw.*)

O zarządzie gminnym w gubernjach nadbaltyckich.—Jenerał-gubernator liflandzki, estoński i kurlandzki, w odezwie do ministra spraw wewnętrznych, wyraziwszy, że przy objęciu przez niego zarządu kraju nadbaltyckiego, Najjaśniejszy Cesarz wskazać mu raczył, między innemi, potrzebę urządzenia bytu cywilnego i gminnego włościan tamecznych na zasadach samoistności i niezależności od wpływu właścicieli ziemskich, zakomunikował ułożony, za porozumieniem się z szlachtą gubernij nadbaltyckich, projekt postanowienia o zarządzie gminnym w tychże gubernjach. Po rozpatrzeniu tego projektu i ocenieniu motywów jenerał-gubernatora oraz uwag szlachty, minister spraw wewnętrznych uznał, że projekt ten, zapewniający włościanom nadbaltyckim samoistny zarząd gminny, lepiej zabezpiecza interesa gromad włościańskich kraju nadbaltyckiego od dotychczasowych przepisów. A przeto, zgadzając się na główne zasady projektu jenerał-gubernatora, minister spraw wewnętrznych uznał jednakże potrzebę poczynienia w tymże niektórych zmian, i wniosek w tej mierze, wraz z projektem, złożył komitetowi spraw nadbaltyckich. Po wysłuchaniu tego wniosku i rozpoznaniu wniesionego przez ministra spraw wewnętrznych projektu postanowienia o zarządzie gminnym w gubernjach nadbaltyckich, komitet do spraw tychże gubernij ustanowiony, uznawszy z swojej strony potrzebę zmienienia i uzupełnienia niektórych artykułów tego projektu, postanowił, sprostowany podług wniosków komitetu projekt postanowienia, wraz z protokółem komitetu, przedstawić na najwyższe uwzględnienie i wyjednać najwyższą decyzję na wprowadzenie tego postanowienia w wykonanie po ukończeniu w roku bieżącym jesiennych robót wiejskich, mianowicie 1-go października 1866 roku, na pierwszy raz na sześcioletni przeciąg czasu, z zastrzeżeniem, aby przed upływem terminu, jenerał gubernator, na mocy nabytego doświadczenia, przedstawił wnioski o rezultatach zastosowania pomienionego postanowienia, a następnie, aby postanowienie to, wraz z zmianami, jakie okażą się potrzebne, podane było na stanowcze zatwierdzenie w drodze prawodawczej. Niniejsza decyzja komitetu nadbaltyckiego, w dniu 19 lutego r. b. uzyskała najwyższą sankcję; przyczem Najjaśniejszy Pan, raczył własnoręcznie napisać na protokóle komitetu wyraz „*wykonać*" a na projekcie postanowienia: „*przywieść do skutku*". (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 30 Marca (11 Kwietnia).

Dzienniki podają bardziej szczegółowe wiadomości o propozycji wniesionej na sejm związkowy przez Prusy, o której wczoraj zamieściliśmy wzmiankę, według nadesłanego nam telegramu. Wniosek pruski wykazuje naprzód potrzebę reformy, przypomina zasady, które Prusy w następstwie kongresu monarchów niemieckich, jako podstawy reformy określiły, i żąda: aby na mający się oznaczyć dzień, zwołać zgromadzenie pochodzące z bezpośrednich wyborów za pomocą powszechnego głosowania, do roztrząśnięcia projektów rządów niemieckich w przedmiocie reformy związku, a do czasu zwołania tego zgromadzenia, ułożyć te projekta przez porozumienie się pomiędzy temi rządami. Z przyjętych jednak przez sejm wniosków prezydjum, to jest Austrji, można wnosić, iż kwestja ta nie tak prędko będzie załatwiona, gdyż w przyszłym dopiero tygodniu, sejm ma postanowić, w jaki sposób propozycja pruska ma być roztrząsana. Wszakże propozycja zawiera zupełnie nowy projekt, zwołania parlamentu niemieckiego, wprowadzający ważną zmianę do ustawy związkowej, i obejmujący zatem w sobie reformę Związku niemieckiego.

Tymczasem rozdrażnienie pomiędzy dwoma mocarstwami niemieckiemi ciągle się wzmaga, jak to można widzieć z artykułów półurzędowych organów berlińskich i wiedeńskich. Wiedeńska *Debatte* zapewnia, że w obec faktu, iż uruchomienie wojsk pruskich zostało rozporządzone za pomocą *Staatsanzeigera*, Austrja oświadczy iż dopóki nie będą równie urzędownie ogłoszone rozkazy co do cofnięcia uruchomienia, dopóty Austrja nie będzie w możności prowadzenia dalszych układów. Wiedeńska *Presse* utrzymuje, że odpowiedź Austrji na ostatnią notę pruską wysłana została do Berlina 7-go b. m. Charakter tej noty ma być podobny do ostatecznego wezwania, i sądzą, że w razie niezadowalniającej odpowiedzi na to wezwanie, Austrja bezzwłocznie przedstawi na sejmie związkowym wniosek, co do postawienia kontyngensu związkowego na stopie gotowości do wojny.

Nordd. A. Z szczególnie odznacza się gwałtownością polemiki przeciw Austrji, którą pomiędzy innemi oskarża o przekupstwo dzienników francuzkich. Tenże dziennik silnie uskarża się na Austrję z powodu aresztowania hr. Waldersee w Pradze. *Nordd. A. Z.* w tem aresztowaniu upatruje sprzeczność z ciągłemi zapewnieniami austrjackiemi: iż w Austrji panuje stan najbardziej pokojowy, że Austrja potrzebuje pokoju i że twierdzenie jakoby Austrja uzbrajała się, było zmyśleniem. Tak to aresztowanie, jak i następnie nadesłany rozkaz z Wiednia uwolnienia hr. Waldersee, ale zarazem wydalenia go za granicę Austrji, według *Nordd. A. Z.* jest dowodem, iż uzbrojenia w Czechach są ważne, bo je Austrja potrzebuje ukrywać, kiedy tymczasem Prusy pozwalają oficerom wszelkiej narodowości badać organizację wojskową Prus i ich twierdze, i żadnego austrjackiego oficera, któryby w podróży po Prusach, podczas pokoju, przez zbyteczną może gorliwość, tak jak hr. Waldersee, dla własnego zadowolnienia, zbierał sobie jakie wiadomości wojenne, nie kazałyby ani aresztować, ani tamować mu wolnego podróżowania.

Dzienniki pruskie utrzymują, że Austrja używa względem Włoch, dla usprawiedliwienia swych uzbrojeń, takich samych środków jak względem Prus. *Italie* powiada, że w Austrji dla tego tak wiele mówią o przymierzu prusko-włoskiem i o przygotowaniach wojennych we Włoszech, aby mieć pozór do własnych uzbrojeń. Tymczasem pogłoski o wojennych przygotowaniach Włoch są przesadzone, jak to się okazuje z oświadczenia *Gazzetta ufficiale*, która donosi, że posiedzenie komisji do postawienia pomnika jenerałowi Fanti odbędzie się 8-go; ponieważ do niej należy minister wojny i wielu jenerałów, stąd zapewnie wynikła pogłoska o zamierzonej naradzie jenerałów w innym celu.

Bayerische Z. ogłasza depeszę rządu bawarskiego do posłów bawarskich w Wiedniu i Berlinie, żądającą aby Austrja i Prusy wstrzymały się od wszelkiego gwałtownego napadu i bezzwłocznie rozpoczęły układy w celu zachowania pokoju. Tenże dziennik dodaje: Po odpowiedzi obu gabinetów z 5-go b. m., gwałtownego starcia już nie należy się obawiać, a oba mocarstwa są skłonne dla załatwienia sporu, rozpocząć układy z sobą i członkami Związku niemieckiego.

O misji jen. Richtera, donoszą do *Norda* z Berlina, że własnoręczne listy N. Cesarza Wszech Rosij, jakie ten jenerał miał doręczyć królowi pruskiemu i cesarzowi austrjackiemu, nie zawierają propozycji interwencji, tylko oba wyrażają życzenie aby pokój był utrzymany.

Z Wiednia piszą do *N. Preus. Z.*, że nikt nie powątpiewa o pojedynczym charakterze tych listów. Wiadomości te pozostawiamy na odpowiedzialność przytoczonych dzienników.

Ostatnie wiadomości z Nowego Jorku mają znów ważne znaczenie. Według nich prezydent Johnson położył *veto* przeciw przyjętemu przez kongres prawu co do porównania w prawach cywilnych wszystkich poddanych, a zatem i murzynów. Sądzą, że senat pomimo *veto* uchwali to prawo, ale izba reprezentantów odrzuci go. Jest to drugi ważny krok prezydenta przeciwko radykalnej większości. Według projektowanego prawa, murzyni uznaniby zostali jako obywatele Stanów Zjednoczonych, i w skutku tego mieliby równe prawa cywilne z białymi. O prawach politycznych, a zatem i prawie głosowania, postanowienie to wcale nie wspominało, ale projekt ten miał ważne znaczenie ze stanowiska ukształtowania się wewnętrznych stosunków. Kwestja samoistności Stanów, która w gruncie była powodem do wojny domowej, i tu jest zaczepiona. Dotychczasowa ustawa pozostawia każdemu Stanowi oddzielne uregulowanie obywatelskich stosunków jego mieszkańców, kongres zatem nie miał prawa stanowić w tym względzie i mięszać się do spraw wewnętrznych Stanów. Kongres zaś, już wmięszawszy się nieco przez zniesienie niewolnictwa za pomocą poprawki do ogólnej ustawy, obecny projekt co do równouprawnienia uważał za uzupełnienie konieczne emancypacji. Projekt ten wykazuje centralistyczne dążenia radykalistów, które spotykają opór ze strony prezydenta Johnsona.

Zwracamy uwagę naszych czytelników na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

---

* Obchód trzech dni świąt Zmartwychwstania Pańskiego według juljańskiego kalendarza, odbył się zgodnie z programem zamieszczonym w N. 74 naszego dziennika. Pierwszego dnia JW. Hrabia Namiestnik raczył przyjmować powinszowania po jutrzni w katedrze prawosławnej, poczem raczył znajdować się na święconem u najprzewielebniejszego Joanicjusza arcybiskupa warszawskiego i nowogieorgiewskiego. W poniedziałek, po nabożeństwie odprawionem przez najprzewielebniejszego Joanicjusza w cerkwi zamkowej, wszyscy obecni na nabożeństwie wojskowi i cywilni urzędnicy, byli przyjmowani wystawnem śniadaniem przez JW. Hrabiego Namiestnika. Wczoraj odprawione zostało nabożeństwo w cerkwi Aleksandrowskiej cytadeli.

* (Koncert wojskowy.) W Nr. 77 naszego dziennika, już zapowiedzieliśmy, wielki koncert, mający się odbyć w przyszłą sobotę, w wielkim teatrze, na korzyść Mikołajewskiej ochrony dla dzieci żołnierskich. Uważamy za właściwe, teraz zwrócić uwagę amatorów dobrej muzyki na tę uroczystość muzyczną, która, z powodu udziału artystów opery włoskiej i 200 muzykantów z pułków gwardji, niezawodnie będzie nader świetną. Wszystkie ustępy jakie będą na tym koncercie wykonane, są dziełem najznakomitszych kompozytorów. Muzyka wojskowa wykona naprzód sławną uwerturę z Wilhelma Tella. Następnie publiczność warszawska będzie znowu miała sposobność uwielbiania i przyklaskiwania dźwięcznym głosom pani Trebelli-Bettini i panny Giovanoni, w ustępach ze „Stabat Mater" Rossiniego, które z takim zapałem były już przyjmowane przez dilettantów. Znakomity duet z „Mojżesza" Rossiniego będzie odśpiewany przez pp. Bettini i Zacchi; introdukcja z tejże opery będzie wykonana przez pannę Giovanoni, pp. Bettini, Vecchi i chóry; pierwszą część „Pustyni" Dawida, wykonana orkiestra i chóry. Powołując się na poniżej zamieszczony szczegółowy program koncertu, uprzedzamy amatorów pragnących znajdować na tym wieczorze muzycznym, aby się spieszyli jeśli pragną mieć dobre miejsca, gdyż liczba zapisanych już jest znaczna, co wyjaśnia podwójny urok przyciągający do tego wieczoru,—dobrego czynu i doskonałej muzyki doskonale wykonanej. Biletów do lóż parterowych i pierwszego piętra, oraz 4-ch pierwszych rzędów krzeseł dostać można od dnia dzisiejszego w sztabie 3-ej dywizji piechoty gwardji, przy ulicy Nowy Świat w domu zarządu wojskowego (dawniej hr. Zamojskiego), codziennie od godziny 10-ej zrana do 2-ej popołudniu, a na wszystkie inne miejsca w kasie wielkiego teatru. Program tego koncertu jest następujący: *Oddział I.* 1. Uwertura z op. „Wilhelm Tell" Rossiniego, wykona cała orkiestra wojskowa z 200 osób złożona. 2. Duet „Quis est homo" z „Stabat mater" Rossiniego wykonają pp. Giovanoni i Trebelli. 3. „Der Wanderer" Schuberta, wykona orkiestra lejb-gwardji litewskiego pułku. 4. Arja z „Stradelli" wykona pani Trebelli. 5 Arja „Inflamatus" z „Stabat Mater" Rossiniego, wykona panna Giovanoni i chór. 6. Kwartet „Quando corpus" z Stabat Mater Rossiniego, wykonają panie Giovanoni, Trebelli oraz panowie Bettini i Vecchi. 7. Finał z opery „Życie za Monarchę" Glinki, wykona cała wojskowa orkiestra. *Oddział II.* 1. Marsz z opery Tannhäuser Wagnera, wykona cała wojskowa orkiestra. 2. Duet z opery „Mojżesz" Rossiniego wykonają pp. Bettini i Zacchi. 3. „Ave Maria" Grunau wykona panna Giovanoni. 4. Część pierwsza z Symfonji „Pustynia" Davida, wykonają orkiestry i chóry teatralne. 5. Introdukcja do opery „Mojżesz" Rossiniego, wykonają panna Giovanoni, panowie Bettini, Vecchi i chóry. 6. Modlitwa „Dal tuos tellato soglio" z op. „Mojżesz" Rossiniego, wykonają pani Trebelli, panowie Bettini, Vecchi i chóry. 7 Hymn narodowy, Lwowa, wykonają wszyscy artyści, chóry i orkiestra. Cena miejsc jak na przedstawieniach włoskiej opery. Początek o godzinie 7-ej wieczorem.—Wkońcu dodamy że na mocy Najwyższej decyzji, podobne koncerta jak w przyszłą sobotę, na korzyść Mikołajewskiej ochrony, będą ponawiały się corocznie, mniej więcej w tym samym czasie.

* (Kwestja omnibusów) w której niejednokrotnie już pisaliśmy, weszła w nową fazę. Czytelnicy nasi pomną zapewnie, że donosiliśmy im o zawiązanem stowarzyszeniu tych powozów publicznych, które miało i ma na celu, skoncentrowanie w jedną administrację całego przedsiębierstwa i ulepszenie go, tak pod względem wygody, jako i samej jazdy. Od chwili zawiązania tej współki, aż do obecnej, nie nastąpiła wprawdzie żadna w stowarzyszonych omnibusach amelioracja;—owszem, powozy te coraz starsze i coraz bardziej zaniedbane, wywołały częste sarkania ze strony publiczności, a do nas nawet przysłano kilkakrotnie piśmienne użalenia z żądaniem zamieszczenia onych w *Dzienniku*.

Uważając tę kwestję za arcy ważną, jako obchodzącą wygodę ogółu mieszkańców tutejszych, postanowiliśmy sprawdzić rzecz z bliska i rezultat naszych spostrzeżeń podajemy do wiadomości publicznej.—Otóż, komitet zarządzający przedsiębierstwem stowarzyszonych omnibusów, przypomniał nam, że zaraz w pierwotnem swojem ogłoszeniu, zapowiedział, iż ze względu na konieczność radykalnej reformy i potrzebę zupełnego odnowienia, bądź uszkodzonych, bądź zużytych powozów— należało mu zbudować połowę prawie zupełnie nowych lub zupełnie odnowionych omnibusów—a przeto oznaczył dzień 1-go maja na termin radykalnej reformy. Jakoż, zaprowadzeni do składu administracji stowarzyszonych omnibusów—przy ulicy „Wspólnej" zobaczyliśmy tam kilkanaście już nowych lub świeżo i radykalnie odnowionych karet, które wraz z porządną uprzężą już są gotowe do wyruszenia w szranki... Do dnia pierwszego maja liczba tych powozów powiększona znacznie—uorganizowaną już zostanie—tak, iż w oznaczonym terminie—nagle ujrzemy jazdę omnibusową postawioną na pożądanym stopniu. Do tej pory przeto administracja stowarzyszonych ma prawo prosić publiczność o pobłażanie dla lichego stanu tymczasowych jej powozów—i żywi oraz nadzieję, iż w obec widocznych skutków jej pracy, i w obec spodziewanego zadowolenia publiczności, reszta właścicieli omnibusów, którzy dotąd trzymają się w odosobnieniu, prowadząc jazdę, każdy na swój rachunek—przystąpi do ogólnego stowarzyszenia, dla własnej nawet korzyści. Podajemy tę wiadomość, oczekując niecierpliwie na przybycie maja, który obok zieloności, woni, ciepła i... muzyki Bilsego w Dolinie—ma nam przynieść jeszcze podobno, cyrk Hinnego i nowe do jeżdżenia karety!

Ażeby jednak i te publiczne i wszelkie prywatne powozy mogły kursować swobodnie — należy nam wszystkim błagać Opatrzności o jak najrychlejszą a radykalną naprawę bruków tutejszych, które na niektórych ulicach i w pewnych miejscach, tworzą prawdziwe scylle i charybdy wśród kamiennego morza, tak iż żeglując po nich powozy, co chwila narażone są na złamanie kół lub pęknięcie osi. Jedna z takich charybd brukowych, w postaci wielkiego dołu, istnieje przy ulicy Długiej, wprost Drezdeńskiego hotelu—tam to, już nie jeden powóz rozbił się i zatrząsł silnie nerwami i kośćmi siedzącego w nim wędrowca! Wczoraj uważaliśmy z prawdziwą pociechą, iż począwszy od stacji omnibusów na rogu Krasińskiego placu, naprawiano część Długiej ulicy, zmierzając właśnie w pożądanym przez nas kierunku—lecz naprawcze roboty doszły jedynie dotąd, do miejsca gdzie ulica Długa zwęża się nagle i gdzie znajduje się ów dół niebezpieczny!... Oby przeto baczne oczy reperatorów brukowych, zwróciły się w tę stronę a ręce ich zakryły już jak najrychlej i jak najlepiej, tę sławną przepaść brukową! *Al.*

* (Prelecja publiczna). *Dwunasta* prelekcja publiczna prof. dra *Lewestama* o literaturze europejskiej w XIX wieku, odbędzie się w przyszłą niedzielę, d. 15-go kwietnia, o godzinie 1-ej w południe, w auli szkoły głównej.

* (Opłata klasyczna.) Dla dogodności naszych czytelników, w uzupełnieniu obwieszczenia Magistratu podanego w Nrze 69 naszego dziennika, przypominającego na mocy postanowienia Rady Administracyjnej z 18 (30) listopada 1849 r. obowiązek strącania opłaty klasycznej przez panów z zasług służących i oficjalistów, oraz przez majstrów czeladzi rzemieślniczej i fabrycznej z zarobkowanych przez nich pieniędzy,—zamieszczamy poniżej, z zakomunikowanych nam zasad do rozkładu opłaty klasycznej dla mieszkańców m. Warszawy—wysokość opłaty klasycznej; mianowicie: kop. 45 płacą: fornal, stróż, parobek, piastunka, pomywaczka, posługaczka i t. d.; kop. 90: lokaj, kucharka, froter, mamka, niańka, młodsza, ogrodnik, kawiarka, stangret, służący w traktyjerni lub oberży, markier, kelner i t. d.; rsr. 1 kop. 80: kucharz, garderobianna, ogrodowy, pisarz, kredencerz, murgrabia, manualista, gospodyni, szafarka, bona; rsr. 3 kop. 15: kamerdyner, nauczyciel, kuchmistrz, metr, kasjer, rachmistrz, panna służąca, guwernantka niższa i t. d.; rsr. 5 kop. 40: plenipotent, rządca dóbr, guwerner, guwernantka wyższa i t. d.

* (Z Lignicy), miasta, które od lat kilku zasłużyło się Warszawie, dostarczając jej wyborną orkiestrę Bilsego — otrzymaliśmy wiadomość, o zaszczycie jaki tam spotkał jednego z tutejszych muzyków, p. Grossmana. Bilse, który mówiąc nawiasem, przybędzie tu niebawem i z dniem 6-m maja, rozpocznie szereg swoich koncertów w Dolinie Szwajcarskiej — dowiedziawszy się o pobycie Grossmana w Berlinie, który powracał tamtędy z artystycznej do Paryża wycieczki — zaprosił go do Lignicy, gdzie naumyślnie w dniu przybycia urządził wielki koncert, na którym, obok innych znakomitych arcydzieł muzycznych, wykonano kilka kompozycji Grossmana, mianowicie zaś, znaną tu już i powszechnie podobającego się za granicą „Czardasa" oraz utwór poważny, koncertowy, adagio symphonique (Larghetto), który zyskał najzupełniejsze powodzenie w obec wysoko ukształconych w muzyce, lignickich słuchaczy. Z przyjemnością podając czytelnikom wiadomość o tak świetnem powodzeniu jednego z artystów warszawskich, dodamy tu nadto jeszcze, iż na tymże samym koncercie orkiestra Bilsego wykonała pełną oryginalności i talentu symfonię młodego a już głośnego w Niemczech muzyka, Jadassohna, którą usłyszymy zapewne w tegorocznym repertuarze Bilsego—podczas jego koncertów w Dolinie. *Al.*

* (Droga żel. warszawsko-terespolska) W korespondencji warszawskiej do *St. Pet. Z.* czytamy: Koncesja co do budowy drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej udzielona została przez Najjaśniejszego Cesarza 9 (21) października 1864 panu Leopoldowi Kronenbergowi, pod warunkiem, że cała linja ukończoną zostanie w ciągu pięciu lat i że przestrzeń pomiędzy Warszawą i Siedlcami oddaną zostanie do użytku powszechnego w maju 1868. Kapitał potrzebny na budowę tej drogi i na zaopatrzenie jej we wszystkie potrzeby, osiągnięty został przez przedsiębiercę za pomocą emisji w połowie akcji, a w połowie obligacji. Rząd zagwarantował procenta od kapitału utworzyć się mającego z wydatków łożonych z powyższego funduszu, przyczem koszta budowy wiorsty drogi żelaznej obliczone zostały w przecięciu na 53,000 rs. Procenta te uiszczane będą monetą tak od akcji jak i od obligacji, w wysokości 5 od sta, i będą wypłacane w miejscu urzędowania rady zarządzającej, stosownie do życzenia okazicieli kuponów, bądź rublami podług kursu, bądź też półimperjałami, funtami sterlingami, frankami i talarami pruskiemi. Oprócz tego minimum procentu, rząd gwarantuje dla powyższego funduszu sumę amortyzacyjną w wysokości 0,132,161, t. j. prawie ⅛ procentu z kapitału nominalnego, tak iż ten ostatni zostanie amorzony przez czas trwania koncesji, t. j. w ciągu 75 lat. Amortyzacja uskuteczniana będzie za pomocą losowania, które ma odbywać się corocznie w Warszawie w październiku. Akcje wylosowane mają być spła-

cane monetą, lecz przez to nie umarza się jeszcze całkiem prawo dotychczasowego właściciela, jak to ma miejsce w innych towarzystwach, lecz otrzymuje on oprócz tego nowe akcje (*actions de jouissance*), nadające prawo do korzystania z dywidendy z zysków przewyższających sumę potrzebną na opłacanie 5 procent.

* (Tydzień giełdowy). Tydzień upłyniony nic odmieniwszy nic w położeniu politycznem Europy. w objawach giełdowych wszędzie był tylko powtórzeniem tygodnia poprzedniego. Giełda berlińska, codziennie nam dostarczała telegramy o swych fluktuacjach kursowych, z których w końcu ten rezultat wynika, że się tam waluta nasza w tygodniu upłynionym o dalsze $\frac{7}{8}$%, a kursa weksli na Petersburg o $\frac{5}{8}$% obniżyły, zaś kursa naszych papierów publicznych o $\frac{1}{4}$% się poprawiły. Czynności na giełdach Petersburga, Rygi i Odesy, z powodu czasu świątecznego widocznie zmniejszone, nie przyczyniły się do obniżenia tam kursów remes zagranicznych, przy własnej potrzebie miejscowej jeszcze znacznie podrożały, a tem samem odbytu na giełdzie naszej szukać nie miały potrzeby. Mieliśmy wprawdzie za to cokolwiek napływu trasowań własnych na Berlin i Gdańsk, mimo to giełda nasza ulegając wpływowi obecnego położenia rzeczy, zmuszona była nie tylko do utrzymania wysokiego ażia wszystkich dewiz zagranicznych, ale do podwyższenia go nawet w końcu tygodnia. Ruch w zakupie weksli nie był codziennie jednakowy, gdyż tylko przez dwa dni, t. j. we środę i czwartek tranzakcje odbywały się obfite i znaczne, przez resztę tygodnia zaś bardzo ograniczone, na co bez zaprzeczenia przyczynę szukać należy w świętach izraelitów, nader przeważnie naszą publiczność giełdową reprezentujących. Ogólna suma obrotu tygodniowego jednakże rozmiarów średnich prawie dosięgnęła. Ruch w papierach publicznych i wartościach procentujących tak w tygodniu ubiegłym był mały jak jeszcze nigdy. Kupiono bardzo mało listów zastawnych z obniżeniem kursu obydwóch serij. Obligów skarbu po zniżonym kursie bardzo małe sumy obrócono. 5-cio procentowych biletów banku cesarstwa i 4 ro procentowych metalików poszukiwano wprawdzie, ale tranzakcje nie przychodziły do skutku. Z akcij dróg żelaznych, tylko kilka sum bydgoskich i nieco terespolskich sprzedano, w końcu tygodnia dopiero poszukiwano warsz. wied. Ruskie i fabryczno-łodzkie akcje nie zjawiły się wcale na targu giełdowym. Pożyczka premjowa pierwszej emisji na giełdzie mały znalazła odbyt, za to po za giełdą odbywały się tranzakcje znaczniejsze, co kurs jej o $\frac{3}{4}$ do całego procentu podniosło; drugiej emisji kupowano na giełdzie sumy nie wielkie, także z stopniowem podwyższeniem o $\frac{3}{4}$%. Na listy likwidacyjne były żądania tylko po znacznie zniżonym kursie, że jednak przez cały tydzień bardzo mało ich ofiarowano, przeto obniżenie ograniczyło się do $\frac{2}{3}$%. (*G. Handl.*)

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, w domu przy ulicy Białej, 11-letni chłopiec, Szczepen Żetelski, bawiąc się z drugiemi dziećmi na podwórzu z nożem, ranił takowym w piersi służącę Franciszkę Przybyłowską, która mu tej zabawy wzbraniała. — W dniu onegdajszym wieczorem, na rogu ulic Gęsiej i Dzikiej powóz szybko jadący, przejechał starozakonnego Szaję Kornbluma, lat 38 wieku liczącego.

* Nr. 14 *Gazety Rolniczej* wyszedł i zawiera:—Kronika zagraniczna, za kwartał I 1866 r. p. J. An. (dok.)—Żniwiarki, (z drzew. c. d.)—Soczewica arabska (ervum ervile, p. L. Jurkiewicza z próbkami nasienia.)—Korespondencje:—z gór Sandomierskich, p. A. Krigiera (z drzew.,)—z gub. Wołyń. p. T., —z gub. Podol, p. J. Gluzińskiego.—Rozmaitości: —Brzoza (betula alba pod względem lekar., p. J. Głuzińskiego.—Nowiny gospodarskie.—W odcinku: -Bieda i kredyt, (gawęda gospodarska p. Sępa c. d.)— Przegląd krytyczny „Rocznika naukowego i przemysłowego L. Fignier za rok 1865 p. W. Skibę (c. d.)

* Nr. 28 *Bluszczu*, wyszedł z druku i zawiera:—Kaprys wiosny, poezja p. B. N.— Korespondencja margrabiny du Deffand, p. M. Ilnicką.—Intryga, powieść p. J. Zacharjasiewicza. —Przegląd wystawy sztuk pięknych, p. W. Gersona.—Dodatek:— Ubranie głowy na sposób grecki (z ryc.)—Czepeczek z krzyżówką (z ryc.)—Ubiorek na głowę zwany pia silvia (z ryc.)—Czepeczek z welonikiem (z ryc.)—Wzór na szlak podkładany na tle siatkowym (z ryc.)—Pasek na sztywnej podkładce (z ryc.)—Dwa rodzaje ściegów na kanwę (z ryc.)—Wzór szlaku na siatkę (z ryc.)—Krynolina ściągana (z ryc.)—Przyrząd do podnoszenia sukien (z ryc.)—Kaftanik z karczkiem i klapkami (z ryc.)—Przegląd mód.

---

* (Kwestja galicyjska). *Słowo* lwowskie z 7-go b. m. pisze w tej kwestji między innemi co następuje: Jedną z ważniejszych w chwili obecnej kwestij, jest pod wielu względami kwestja galicyjska. Nie można wprawdzie twierdzić, ażeby kwestja ta mogła wywrzeć jaki wpływ na przyszłą zmianę systemu rządu; doniosłość jej atoli na tem zależy, że Galicja, pozostawszy po kilkoletniem zacofaniu się w rozwoju konstytucyjnym znacznie w tyle, zrobi w roku bieżącym pierwszy krok na polu reform krajowych, jakie w innych krajach koronnych Austrji oddawna już urzeczywistnione zostały. Tak np. w tym już roku przeprowadzona będzie prawdopodobnie reorganizacja urządzeń gromadzkich, a z nią i zmiana dotychczasowych urzędów politycznych; w tym także roku wydział krajowy zacznie już zapewne rozwijać swą działalność w większych od dotychczasowych rozmiarach. Są to zmiany bardzo dla Galicji ważne, jakkolwiek takowe zostały już oddawna w innych krajach koronnych przeprowadzone, i z tego powodu powiadamy, że kwestja galicyjska należy w chwili obecnej do liczby najważniejszych kwestij w państwie austrjackiem. Obok tego poruszono na naszym sejmie niektóre ważne kwestje, bądź we względzie stosunków Galicji na zewnątrz, jak np. co do utworzenia kanclerstwa nadwornego, bądź też co do wewnętrznych naszych stosunków, jak np. co do stosunku polaków do rusinów galicyjskich O kanclerstwie galicyjsko-polskiem mówiliśmy już poprzednio; obecnie zaś wspomniemy jeszcze o podniesieniu kwestji ruskiej na sejmie galicyjskim i o prawdopodobnem rozstrzygnięciu jej przez polską większość sejmową. Główne punkta tej kwestji są następujące: wniosek posłów naszych co do zaprowadzenia języka ruskiego, obok polskiego, jako urzędowego we wszystkich urzędach krajowych, i żądanie założenia w Galicji wschodniej szkół niższych i średnich z wykładem ruskim. Oba te główne punkta, dotyczące bezpośrednio ruskiego życia narodowego, nie zostały jeszcze dotąd rozstrzygnięte, lecz będą zapewne roztrząsane w sejmie zaraz po naszych świętach wielkanocnych. Nie wątpimy, że polska większość sejmowa, przejęta duchem antikonstytucyjnej nietolerancji, stanie tak co do pierwszego jak i co do drugiego punktu na stanowisku centralizmu polskiego, a poniekąd nawet na stanowisku bezmyślnej negacji Rusi, i że taż większość, powodując się chorobliwą polityką Polski z XVIII wieku, zaprzeczy językowi ruskiemu jego praw przyrodzonych i usiłować będzie wyłączyć takowy tak z urzędów krajowych jak i ze szkół; lecz cokolwiekbądź nastąpi, kwestja ta przyczyni się do obudzenia ducha narodowego pomiędzy ludem galicyjskim, i popchnie Ruś galicyjską naprzód. I cóż wśród takich okoliczności począć ma obecnie lud galicyjsko-ruski? Oto nie pozostaje nam nic innego, jak tylko stanąć silnie i solidarnie w jednem szerokiem kole ruskiem, i dążyć do jednego, wszystko w sobie jednoczącego celu — do podźwignienia Rusi i bronienia jej praw. Jeżeli dążyć będziemy wspólnemi siłami i jednozgodnie do tego wzniosłego celu i obudzimy ducha narodowego ruskiego w najniższych warstwach naszego ludu, wówczas nie przemoże Rusi żadna zła siła, i „rozproszą się jej wrogowie."

* (Rozruchy w Tradate). Gazeta medjolańska *Lombardia* wspomina o rozruchach, na szczęście przytłumionych zawczasu, które wybuchły w Tradate i które miały być wywołane podniecaniami ze strony duchowieństwa. Ponieważ demonstracje skandaliczne miały miejsce podczas procesji w wielki czwartek, przeto władza cywilna uznała za stosowne wzbronić drugiej procesji, która była zapowiedzianą na następny dzień. Ztąd wynikły godne pożałowania rozruchy, które mogły, tak jak w Barletta, spowodować sceny gwałtowne i zbrodnicze, gdyby nie postawa energiczna rozsądniejszej i oświeceńszej części ludności. Aresztowano jakiegoś fanatyka uzbrojonego w kosę, z której na szczęście nie miał czasu zrobić użytku. *Lombardia* spodziewa się, że dzięki przedsięwziętym środkom, rozruchy podobne nie wznowią się już. Co się zaś tyczy wypadków w Barletta, takowe miały, jak się zdaje, większą doniosłość niż z początku sądzono. Raport wice-konsula ruskiego do takiegoż konsula jeneralnego w Neapolu obejmuje szczegóły smutne i ciekawe zarazem, dowodzące powziętego zawczasu zamiaru i rzucające podejrzenie na spółudział samego biskupa tamecznej djecezji. (*J. des Déb.*)

Anglja

* (Kara śmierci). Dnia 17 b. m. odbędzie się w izbie wyższej odczytanie bilu, który ma na celu ograniczenie liczby wypadków, w których kara śmierci ma być na przyszłość wykonywaną. Bil proponuje pomiędzy innemi, ażeby egzekucje nieodbywały się publicznie, tylko w obrębie więzienia w obecności świadków. Oddajemy zupełną pochwałę obydwom projektom natchnionym przez uczucie ludzkości przynoszące zaszczyt rządowi angielskiemu. *(La. Fr.)*

Austrja.

* (Broszura). Do *Köln. Z.* piszą w przedmiocie wydanej niedawno w Paryżu, u Dentu, broszury pod tytułem: *Le conflit austro-prussien*: „Broszura ta nie pochodzi bynajmniej od francuzkiego ministra spraw zagranicznych, jak to starają się wmówić przez spekulację. Tak oświadcza *La France*. My (*Köln. Z.*) możemy nadmienić, że autor tej broszury nazywa się Edward Simon i że koszta wydawnictwa zapłacone zostały przez ambasadę austrjacką, o której opowiadają w Paryżu, że zapłaciła ona panom Limayrac, Simon, Vitu i Foncières, w ciągu ostatnich pięciu kwartałów, okrągłą sumę 100,000 franków." Niechże kto teraz powie, że Austrja nie ma pieniędzy. (*Nordd. A Z.*)

Francja.

* (Kwestja meksykańska). *Monitor* z 5 b. m., podając niektóre szczegóły co do umowy w przedmiocie terminów oznaczonych dla ewakuacji Meksyku przez wojska francuzkie, ograniczył się na dodaniu do tego prostej wzmianki o układach wszczętych dla zagwarantowania interesów finansowych francuzkich co do pożyczki meksykańskiej, lecz nie wskazuje ani charakteru, ani podstaw tej gwarancji. Korespondencja z Paryża dopełnia ten brak, komunikując szczegóły co do sposobu w jaki rząd francuzki ma zadosyć uczynić zobowiązaniom moralnym, których podjął się udzielając swej pomocy, a przynajmniej uroku swego imienia, ostatnim pożyczkom meksykańskim: spłata i gwarancja tych pożyczek mają ciążyć nadal na rządzie meksykańskim, na warunkach umówionych w chwili zaciągania tych pożyczek; lecz w razie gdyby nowe cesarstwo, dla jakichbądź powodów, było w niemożności zadosyć uczynienia swym zobowiązaniom, rząd francuzki zagwarantuje minimum pięć od sta okazicielom obligacij meksykańskich. Kombinacja ta powinna wprawdzie uzyskać zatwierdzenie ciała prawodawczego, lecz nie ulega wątpliwości, że uzyska takowe, przynajmniej co do swych głównych punktów. (*Nord.*)

* (Konferencja). *Mém. dipl.* donosi, że na czwartem posiedzeniu konferencji do spraw księstw dunajskich, odbytem, jak już doniesiono, d. 4-go b. m., uchwalono ważne środki, które bezzwłocznie będą ogłoszone. Konferencja zastanawiała się nad tem, jakby najwłaściwiej dała się pogodzić władza księstw z zwierzchnictwem wysokiej porty. Dzień przyszłego zebrania konferencij nie jest jeszcze oznaczony. *(La Fr.)*

* (Komisje). *Paryż, 7 kwietnia.* Komisja wyznaczona do zbadania zbrodni i przestępstw popełnionych przez francuzów w obcych krajach, wysłuchała dziś wniosków komisarzy rządowych. Zebrały się także trzy inne komisje, t. j. komisja budżetowa, komisja wyznaczona do spraw przekupniów i kupców, i komisja mająca na celu zbadanie projektu powołania pod broń 100,000 ludzi w r. 1866. Zapewniają, że prace tych różnych komisij postąpiły bardzo naprzód. (*La Fr.*)

Hiszpanja.

* (Flota hiszpańska). Podajemy wiadomość o obecnym stanie floty hiszpańskiej, która dowodzi, że rząd królowej Izabelli wielką przywiązuje wagę do owej siły. Z wyłączeniem statków, które opuściły przystanie na międzymorzu, Hiszpanja posiada na usługi państwa na wodach półwyspu pyrenejskiego 13 fregat żaglowych albo szrubowych z 330 działami, 8 statków pomniejszych i 3 przewozowe, 8 parostatków z 36 działami, 1 statek żaglowy o 84 działach, 1 fregatę o 42 dz., 3 korwety o 25 dz., 3 statki przewozowe żaglowe, 11 barek z 11 działami, 76 lekkich statków i 8 szalup. Załoga tej części floty składa się z 5,874 majtków i około 4,000 żołnierzy. (*La Fr.*)

* (Nowy bank). *Madryt, 6 kwietnia.* Minister skarbu oświadczył w senacie, że rząd zakłada nowy bank, gdyż dawny bank nie może zaradzić przesileniu monetarnemu. *(Nord.)*

Niemcy.

* (Propozycje rządu saskiego), zrobione średnim państwom południowo-niemieckim, są podług *Allg. Aug. Z.* następujące: „Plan barona Beusta na tem zależy, ażeby 60 do 80,000 bawarczyków, sasów i wirtembergczyków zgromadziło się w królestwie saskiem „dla obserwacji związkowej" i dla zapobieżenia napaści na mocno wystawione i ważne pozycje w Saksonji. Przeciw temu planowi przemawia ta jedynie okoliczność, że hr. Bismarck miałby przez to pozór do zapobieżenia napaści za pomocą napaści." Obok tego p. v. d. Pfordten zwleka jeszcze, częścią z powodu niezadowolenia z dotychczasowego postępowania Austrji, częścią zaś dla tego, że ma jeszcze nadzieję utrzymania pokoju. (*N. Preus. Z.*)

* (Nota francuzka). Z Frankfurtu nad M. piszą do *N. Z.* pod d. 4 b. m.: W tych dniach zakomunikowaną została rządom niemieckim nota francuzka, w której rząd cesarski rozwija swój zamiar zachowania się neutralnie w obec zajścia austro-pruskiego. Dokument ten ma niejakie podobieństwo do znanego artykułu *Constitutionnela*; neutralność przyrzeczoną jest na tak długo, dopóki interesa Francji na to zezwolą; trudno przeto byłoby oznaczyć czas, w którym ta neutralność ma być zaniechaną. (*N. Preus. Ztg.*)

* (Fałszywe pogłoski). Do *Hamb. Nachr.* piszą z Szlezwigu pod datą 3 b. m.: W obec terazniejszych obaw zajścia, krążą naturalnie pogłoski o wycofaniu się wojsk stojących tu załogą; lecz przybycie rezerw zaprzeczyło na teraz tym pogłoskom.—Podług wiadomości z Kiel z 5 b. m., rozeszła się w tem mieście 3-go t. m., z szybkością błyskawicy, pogłoska o natychmiastowym wymarszu ztamtąd do Austrji stojącego tam załogą 22-go batalionu strzelców austrjackich. (*N. Preus. Z.*)

* (Środki wojenne). *Rendsburg, 6 kwietnia. Wochenblatt* pisze: Pomimo pogłosek pokojowych, nieustannie przewożone są ztąd na wyspę Alsen, do Husum i t. d. transporta amunicji i dział. (*Wolffs T. B.*)

* (Traktat handlowy). *Hanower, 6 kwietnia.* Wydany dziś zbiór praw obejmuje patent królewski, z mocy którego ma być ogłoszony traktat handlowy zawarty pomiędzy niemieckim związkiem celnym i Włochami. (*Wolffs T. B.*)

Prusy.

* (Proces prasowy). *Berlin, 6 kwietnia.* Na skutek skargi zaniesionej przez ambasadora francuzkiego, sąd kryminalny skazał księgarza Hamburga, jako wydawcę broszury „Biedna Francja" (*Pauvre France*, przez Rogeard'a), obejmującej obrazę wymierzoną przeciw cesarzowi franeuzów i podającej w pogardę instytucie monarchiczne państwa, na 15 talarów kary pieniężnej i na jeden miesiąc więzienia. (*Wolffs T. B.*)

Turcja.

* (Księztwa dunajskie). Wiadomości z księztw dunajskich są coraz niepomyślniejsze. Zdaje się, że rząd tymczasowy zapomniał całkiem piękne obietnice, które dał mocarstwom poręczającym; traktaty i konwencje są dla niego martwą literą i zamierza on już, jak powiadają, sprzeciwić się postanowieniom, jakie zapadną na konferencji paryzkiej, jeżeli takowe będą przeciwne jego własnym życzeniom. Korespondencje obejmują szczegóły smutnie pouczające o postępowaniu mężów stojących obecnie na czele spraw w Rumunji, zwłaszcza zaś o smutnym losie, który chcą narzucić mołdowanom dla przeszkodzenia im w wynurzeniu ich życzeń na korzyść rozłączenia dwóch księztw. Jest to system terroryzmu, ze wszystkiemi jego strasznemi następstwami. Dość jest czytać dziennik *Romanul*, redagowany pod kierunkiem p. Rosetti, jednego z terazniejszysh ministrów, dla przekonania się, jak członkowie rządu tymczasowego mało dbają o traktaty i o Europę. Dziennik ten dopomina się w jednym ze swych ostatnich numerów o zwołanie zgromadzenia ustawodawczego, mającego opracować nową konstytucję, nowe prawo wyborcze, zupełną ref rmę systemu municypalnego, nowy system podatków, i t. d., i t. d. Jakie będą skutki tej agitacji bez hamulca, której widownią są księztwa pod kierunkiem swych rządców? I czyż nie pora już poł żyć koniec tym agitacjom, zdolnym, wrazie nie zapobieżenia im, podłożyć lada dzień ogień pod materjał palny, nagromadzony w tak wielkiej ilości w tej części Europy. (*Nord.*)

Włochy.

* (Odpowiedź papieża). Depesza, która nadeszła z Marsylji, donosi według listów otrzymanych z Rzymu pod d. 4 ym b. m., że papież w odpowiedzi na adres 400 francuzów doręczony mu przez księcia Rohan, wyraził swoją wdzięczność za pomoc okazywaną mu ciągle od 1848 roku przez Francję; wspomniał także z pochwałą o mowie cesarza wypowiedzianej przy otwarciu izb francuzkich, i o wyjawieniu zdań w adresach co do kwestji rzymskiej. Pius IX-ty oświadczył, że nie żywi wcale w swojem sercu ambicji światowej, i że papieże nie posiadali nigdy próżności władzy świeckiej. Mówiono w Rzymie o zebraniu się kardynałów na nadzwyczajną naradę z powodu odebrenia dyplomatycznych wiadomości. (*La Fr.*)

* (Król. — Flota). *Florencja, 7 kwietnia.* Król wrócił do stolicy. — Błędną jest wiadomość, jakoby flota włoska została skoncentrowaną koło Ankony, gdyż znajduje się ona obecnie koło Tarentu. (*Nord.*)

* (Goście pruscy). Donoszą, że do Florencji przybył z depeszami pruski major von der Bürg. Sądzą, że przyjazdem swoim poprzedził przybycie jenerała pruskiego, którym ma być jenerał-porucznik Moltke. Ale dotychczas nic nie potwierdziło owej wiadomości. Rząd włoski otrzymał zawiadomienie, że wkrótce do Genui i do Spezzji przybędzie książę pruski Adalbert, admirał i główny dowódca floty pruskiej. Książę bawiacy obecnie w Nicei, podróżuje pod nazwiskiem hr. Ravensberg, i ma zwiedzić incognito arsenały włoskie. Oczekiwano w Leghorn i Spezzia dwóch okrętów pruskich, *Nymphe* i jeszcze innego, przed ich odjazdem na północ. Uważają w tem zbliżenie się pomiędzy dwoma flotami: pruską i włoską. Okręty wojenne włoskie stojące w Ameryce, otrzymały rozkaz, ażeby powróciły do Europy. (*La Fr.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 6 kwietnia.

Apropos niemieckich zatargów.—Familijna polityka z Austrją.—Uwagi korespondenta.—„Robotnicy morscy" Wiktora Hugo — Byk bez rogów ofiarowany przez p. Rozę Bonheur, jako f nt komitetowi franko-pols. — Wspomnienia kapitana byłych w. p z 1863. Patrjotyzm księgarzy.

Dzienniki tutejsze, na wzór wszystkich europejskich, o niczem innem niepiszą, jak tylko o zatargach niemieckich. Będzie wojna! powiadają jedni; niebędzie wojny, wołają drudzy, ciesząc się iż tanim kosztem Germanja dostarcza treści dla większej połowy ich gazet. Kwestja ta mnoży broszury, daje pole politykom imaginacji do przekształcania postaci świata, giełda na nią spekuluje, a książę Czartoryski przejęty polityką familijną, myśli, a raczej każą mu myślić ci co sformowali spółkę politycznej eksploatacji, że korona mu sama spadnie na głowę, gdy Austrja zwycięzka, stanie czynnie na czele konfederacji niemieckiej.

Z Austrją więc! wołają Czartoryszczyki. Chociaż to są marzenia, a raczej pretekst do reprezentacji politycznej, chociaż sama wojna w Niemczech jest niepodobieństwem, winni jednak jesteśmy zwrócić uwagę emigracji na to, że wszelkie jej kombinacje i nadzieje oparte na wojnach europejskich, nieprzydadzą się jej na nic, jak nieprzydały się za wojen Napoleona, gdyż frakcje bez narodu za sobą, z góry są skazane; oprócz tego, sześćdziesięcioletnia przeszłość pokazała nam, że każdy krwawy zatarg w Europie, zadawał nowy cios sprawie prze stawianej przez emigrację, która ma za przeciwnika najpotężniejczy rząd w świecie, którego każde wstrząśnienie kontynentalne, robi coraz silniejszym. gdyż w obec rewolucji, uzurpacji i intryg pretendentów zachodnich, on jeden co się nielęka anarchji i nieposłuszeństwa kilkadziesiąt miljonowego narodu, jednym językiem mówiącego, jedną religę wyznającego.

Ileż to nieszczęść kraj nasz by sobie oszczędził, gdyby dawniej ludzie światli, obdarzeni odwagą cywilną, umieli go ustrzedz, przed marzeniami, złudnemi nadziejami i złą wiarą, na której cała polityka emigracyjna się wspierała, pokazywaniem mu punkt po punkcie ile warte pisma i słowa emisarjuszów z Londynu i Paryża, przez tyle lat, często z wielkim talentem, źle niestety użytym, na Polskę rzucane!?

Lecz przeszłość do nas nie należy, a wypadki bieżące, dla tych co chcą widzieć, tyle zawierają w sobie nauk i przestróg.

Z nowości tutejszych, najciekawsza była przed kilku dniami, wiadomość o puszczonym w handel romansie Wiktora Hugo: *„Robotnicy morscy."* — Reklama jak zwykle, aż do oburzenia: tłum przed księgarniami, siedm edycji rozerwano, jeden z dyrektorów prasy paryzkiej ofiaruje mesjaszowi z wyspy Jersej 500,000, za pozwolenie wydrukowania arcydzieła w feljetonie dziennika. Wieszcz niechcąc zepsuć effektu przez cząstkowe drukowanie dzieła, które niebyło pisane dla gazety, odmówił świetnych propozycij i t. d. i t. d. Co za bezinteresowność w znanym mesjaszu spekulancie! Otóż wszystkie reklamy to fałsze, gdyż i pierwszej edycji nierozprzedano, a co do bezinteresowności autora-proroka, który umie zastosować się i do czasu, jak to dowiódł w *„pieśniach z lasu i ulicy"*, gdzie posiwiały starzec, na szczudłach antytezy wsparty, napasłszy swą muzę wymuszoną kantarydami, bawi się w rozpustnika;—otóż co do bezinteresowności jego, to o niej może czytelnik z tego sądzić, że emigrantom francuzom z 1849 i 1852, nigdy nic innego niedaje *nad braterskie pozdrowienia*, a gdy w ostatnich czasach udał się doń o pomoc zbiegły z Kajenny przestępca polityczny, ten zapytał się go o świadectwo że istotnie był w trujących bagnach Ameryki, jak gdyby dozorca wydawał takowe uciekającemu z nich zbiegowi. Oto łzy lejący nad nieszczęściami ludzkości wieszcz, walczący przeciwko fatalizmowi dogmatu religijnego (Notre dame), przeciwko fatalizmowi prawa (Nędznicy), wreszcie przeciwko fatalizmowi żywiołów, jak to sam oświadcza w swym ostatnim dziele!

I taki człowiek, który spekulował na Burbonach, Orleanach, republikanach, a który dziś eksploatuje na miljony swą emigrantką, odrzuciłby 500,000 fr. przez skrupuł artystyczny!? Allons donc!

Komitet franko-polski, urządził już swą sprzedaż fantową, na rzecz emigracji. Wielu artystów z uwagi na towarzysto w którem żyją, dało, ten akwarellę, ów głowę jaką, inny szkic fantastyczny. Dar słynnej Rozy Bonheur, malarki zwierząt, jest najoryginalniejszy. Jest to prostu stary byk bez rogów, nie na płótnie, lecz żywy w naturze. Pan Chodźko zapewne go przeznaczy rolnictwu kolonji wschodniej.

Mówiąc o tych smutnych sprzedażach, nieprzestaniemy powtarzać, dla czego patrjoci, którzy na sprawie ojczystej zrobili miljony, pozwalają na te nędzne żebraniny, których rezultat idzie tylko na korzyść dworaków wielkich panów, którzy zawsze dla patrjotyzmu widać, z grosza publicznego nawet swych pieczeniarzy utrzymują, lub na żałoby podszarzałych exkurjerek? O ciężko rannych jak L. B. niewspominamy nawet, gdyż jest ich za wielu by wszystkich wyliczyć.

P. Kacprowicz z Lipska, wydał znów w tych czasach jakieś *Wspomnienia kapitana byłych wojsk polskich z 1863* (pierwszy dopiero człowiek co przyznaje się do tak nizkiego stopnia). Wszystko to bardzo piękne, lecz po co tak okrutnie zdzierać publiczność, braniem po dwa lub trzy franki za niedołężnych 47 stronnic? O przeklęty patrjotyzmie, gdzie się tylko wmięszasz, tam koszta i zdzierstwo bez granic! *K. Ur.*

Księga wniosków i życzeń.

Wiadomo z korespondencij naszych zurichskich, iż od d. 14 czerwca 1864 do 15 lutego 1865 r. egzystowała w Zurichu czytelnia polska założona w jednym z ciemnych szynków przez tak zwane *towarzystwo naukowe*, której gospodarzem zamianowano Dąbrowskiego. Czytelnia ta, chociaż zawarowana sążnistemi statutami ogłoszonemi w swoim czasie szumnie po wszystkich istniejących naówczas pismach rewolucyjnych i zagwarantowana składką przymusową, upadła w przeciągu niespełna ośmiu miesięcy, jak upada i znika wszystko, co tylko obmyślą niedowarzone głowy młodych lub wreszcie starych awanturników, chcących odgrywać rolę filozofów, statystów, dyplomatów, strategików i w ogóle wielkich ludzi z ciasną mózgownicą.

Że tak jest i było, utwierdza nas w tem zdaniu łaskawie nadesłana nam przy okoliczności otwarcia drugiej podobnej czytelni, o której wspomniał nasz korespondent zurichski w N-e 74 naszego *Dziennika*, „Księga wniosków i życzeń," która, jako niepotrzebny już obecnie inwentarz a ciekawy dokument błazeństw emigracji, należała do inwentarza pierwszej czytelni, i w którą każdy członek mógł zapisywać swoje wnioski, życzenia, zażalenia, uwagi, rady, jednem słowem swoje *pia desideria*, jak słusznie wypisano pod tytułem owej „Księgi," a raczej prostego kilku arkuszowego *bruljonu.*

Po przeczytaniu wszystkich tych wniosków, życzeń i skarg, przekonaliśmy się jak najzupełniej o prawdzie słów naszych korespondentów. Widzimy, jaka to była właściwie czytelnia i jacy ludzie składali ową inteligencję, zwaną towarzystwem naukowem. Pochlebnem jest dla nas jednak to, że *Dziennik Warszaw.* jeszcze najregularniej dochodził ową czytelnię i chciwie był czytany.

Przytaczamy z owej księgi bądź to w treści, bądź w całości lub wyjątkach niektóre ciekawsze wnioski i odpowiedzi. W. Steczkowski na pierwszej zaraz stronie użala się na brak stołków i wieszadeł do kapeluszy (rozumie się do cylindrów). Wilkoszewski uważa za potrzebne kupienie kilku parasoli do czytelni, na co otrzymuje w odpowiedzi dwa wyrazy pod jego wnioskiem zapisane: „okropne głupstwo." Wiśniewski żąda kupienia zegara ściennego do czytelni. Niedziałkowski i Toczewski narzekają na wycinanie ustępów z gazet i zabieranie dzienników do domu. Rościszewski pisze: „Już od trzech dni nie znajduję w czytelni świeżych dzienników. Ostatni numer *Dziennika Warszaw.* z daty 3 (15) b. m. *Ojczyzny* piątkowej nie ma, *Dziennika Poznań.* żadnego numeru. Wiele razy nie zastałem nikogo w czytelni. Wczoraj jakiś pan zabierał mi z przed nosa numera i wziął ze sobą. Życzyćby należało, aby w czytelni był zawsze obecny, jeżeli nie gospodarz, to ktokolwiek w jego zastępstwie." Dalej: „Uprasza się członków czytelni, by nie zabierali z sobą dzienników i broszur do domu, bo my wracając z roboty o godzinie 8 wieczorem, nie zastajem prawie żadnych świeżych pism polskich. Pana Dąbrowskiego uprasza się najmocniej o dopilnowanie tego jako gospodarza czytelni. Kozłowski." W nawiasie pod tem nazwiskiem napisano: *łże*, a niżej: *vous avez raison.* Pod następnym zaraz wnioskiem tegoż samego Kozłowskiego farbiarza, dopisano przy jego nazwisku: *b. jenerał wojsk polskich*, a obok: *wielki osioł że takie głupstwa pisał*, niżej zaś: *asinus poznał swój swego.* Nad nazwiskiem Kozłowskiego, sam gospodarz czytelni wypisał własną ręką rynsztokowy frazes w odpowiedzi, zaczynający się od słowa: *całuj*.... którego przyzwoitość nie pozwala przytoczyć. Doskonała „księga wniosków i życzeń!" Dalej Stromfeld wynurza swoje życzenie: „Upraszam szanownych członków czytelni, aby sądy honorowe nadal nie miały miejsca w czytelni, gdyż przeszkadzają czytać gazety." Na to: „rada nadzorcza obywatelowi Stromfeldowi odpowiada, iż ustawą

przewidziane jest, że sądy nadal bez pozwolenia rady nadzorczej miejsca mieć nie mogą." W samym wreszcie końcu na obszerny wniosek i oskarżenie Steczkowskiego o niedbalstwo i nieporządek w czytelni zamieszczoną została niemniej obszerna odpowiedź Anastazego Jagielskiego zakończona biblijnem *Amen*, a przypisująca *bzika* i inne epiteta Steczkowskiemu. Początek tej oryginalnej repliki jest następujący: „Pierwszym warunkiem robienia zaskarżeń i wyrażania swoich życzeń jest: zrozumiały a przedewszystkiem *ortograficzny* sposób pisania, którego nietylko od członków towarzystwa naukowego, ale wprost od *drugoklasisty* każdy ma prawo wymagać. W drugiej linji nie trzeba się uważać za zbyt światowego człowieka, kiedy się oprócz Warszawy i Zurichu nic nie widziało i t. d."

Wiele jeszcze innych ciekawych dałoby się przytoczyć wniosków z owej „księgi," ale i z tego czytelnik przekonał się dobitnie, jaka to była czytelnia i jacy jej członkowie składający *towarzystwo naukowe*. A teraz zapytujemy: czy przy takim dowodzie, jaki nam przesłano, można posądzić naszych korespondentów o przesadę w opisywaniu różnych scen emigracyjnych? czy druga czytelnia założona świeżo przez towarzystwo dobroczynności i demokratyczne, będzie w czemkolwiek lepsza od pierwszej? czy wreszcie ludzie nadający sobie miano towarzystw uczonych, dobroczynnych, demokratycznych i t. d., a popełniający w małych rzeczach bezprawia, brudy i błazeństwa, byli poprzednio w stanie, jako areopag rządu narodowego coś porządnego wymyślić dla kraju? Na to pytanie niech każdy sobie odpowie po swojemu, a jesteśmy pewni, że przyzna nam prawdę.

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz.

Gdańsk, 7 kwietnia.

W Anglji charakter tranzakcij zbożowych mało się zmienił; pokup wszędzie był słaby i ceny niepewne. Dowozy pszenicy krajowej nieliczne i ziarno to jak zwykle podrzędnej kondycji, miało trudny odbyt. Na pszenicę zagraniczną żądanie nieco się powiększyło i łatwiej osiągano za nią najwyższe ceny zeszłego tygodnia; lecz mało zawarto interesów. Import jęczmienia zwięszył się, a ponieważ pokup mało ożywiony, więc ceny o 1 szyling na kwarterze się cofnęły. Owies i groch bez zmiany.

Na targach francuzkich mało ruchu. Ceny pszenicy te same co w zeszłym tygodniu i zostaną zapewne bez znaczniejszej zmiany do maja. Jęczmień mało ofiarowany i dobrze w cenie się utrzymał. Owies lepszych gatunków, umieszczono z łatwością przy niezmiennych cenach.

Na naszym placu ceny najlepszych i średnichgatunków pszenicy cofnęły się o 5 guldenów na łaszcie. Pokup jednakże przez to się powiększył, bo ceny miejscowe w porównaniu z cenami angielskiemi jeszcze zbyt wysokie by eksport ożywić. Pszenica podrzędna bez zmiany. Żyto w sprzedaży miejscowej mało żądane i ceny zeszłego tygodnia z trudnością osiągnąć się dały. Jęczmień o 6 do 8 guldenów na łaszcie tańszy; groch i owies cofnął się o 5 do $7\frac{1}{2}$ guldenów. — W przeciągu tygodnia sprzedano: pszenicy 7,800 korcy; żyta 6,250 korcy; jęczmienia 3,900 korcy; owsa 8,580 korcy. — Płacono pszenicę 254 do 249 funt. jasno szklistą 55 zł. 13 gr. do 52 złp. 13 gr.; 241 do 239 funt. wysoko pstrą jasną 49 złp. 15 gr. do 45 złp. 11 gr.; 235 do 231 funt. pstrą 42 złp. 25 gr. do 41 złp. 24 gr.; 221 do 208 funt. nie zdrową od 34 złp. 8 gr. do 31 złp. 2 gr. za korzec. — Owies 17 złp. 16 gr. do 19 złp. 19 gr. za korzec. — Żyto od 30 złp. do 34 złp. 14 gr. — Jęczmień 26 złp. do 29 złp. 28 gr. za korzec. — Groch od 32 złp. 10 gr. do 36 złp. 27 gr. — W dniu 1 marca znajdowało się na śpichrzach gdańskich: pszenicy 810,820 korcy; żyta 66,820 korcy; jęczmienia 24,440 korcy; owsa 5,200 korcy; grochu 15,860 korcy. — Od 31 marca do 3 kwietnia przybyło Wisłą do Gdańska: pszenicy 73 łaszt; żyta 334 łaszt; grochu 119 łaszt; jęczmienia 62 łaszt.

Kursa zmian: Londyn $6\ 21\frac{3}{4}$. Hamburg $151\frac{3}{4}$. Amsterdam $143\frac{3}{4}$. *Aleksander Makowski et comp.*

Rozmaitości.

* (Nawalnica). Gazeta gubernjalna twerska donosi, że 11-go marca v. s., o godzinie 6 z rana, w Korczewie, po ciepłej i dżystej nocy, nastąpiły grzmoty i błyskawica, poczem w kilka minut zaczął padać drobny grad, a następnie obfity deszcz, przy temperaturze $+ 2\frac{1}{2}$ % Reaumura. W południe deszcz ustał, a o godzinie 2 nastąpił przymrozek.

Rozkład jazdy na koleji żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej.

Pociąg osobowy odchodzi.

Z Warszawy o godz. 2 po południu; ze Skierniewic o godz. 3 m. 55 po południu; z Łowicza o godz. 4 m. 20 po południu; z Kutna o godz. 5 m. 25 po południu; z Włocławka o godz. 6 m. 45 po południu, staje w Aleksandrowie o godz. 7 m. 40 wieczorem; łączy się z pociągami zagranicznemi które przybywają: do Torunia o godz. 9 m. 3 wieczór; do Bydgoszczy o godz. 10 m. 24 wieczór; do Berlina o godz. 5 m. 30 rano na drugi dzień; do Brukseli o godz. 5 rano trzeciego dnia; do Paryża o godz. 10 m. 15 rano trzeciego dnia.

Pociąg osobowy przychodzi.

Do Warszawy o godz. 3 m. 20 po południu—wychodząc: z Aleksandrowa o godz. 9 m. 25 rano; z Włocławka o godz. 10 m. 20 rano; z Kutna o godz. 11 m. 45 rano; ze Skierniewic o godz. 1 m. 30 po pułudnin.

Uwaga. Pociąg ten komunikuje się z pociągiem towarowo-osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, który wychodzi: ze Skierniewic o godz. 4 po południu; z Piotrkowa o godz. 7 m. 45 po południu; staje w Częstochowie o godzinie 11 m. 5 wieczorem i tamże nocuje.

* Przyjechał do Warszawy, koniuszy dworu Jego Cesarskiej Mości, hrabia Zygmunt *Wielopolski* z Pińczowa.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 10 kwietnia 1866 roku a mianowicie, pod adresem: Adam Sagtyński w Petersburgu, Ludwik Szmidt w Petersburgu, Konstanty Naweżski w Petersburgu, Cukierfejn Lejzer bez oznaczenia miejsca, E. de Wührmann w Rydze, Hubert Pinagel w Białym-stoku.

* W dniu 8, 9 i 10 kwietnia 1866 r. urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męzkiej 53, żeńskiej 54, *Starozakonnych*: męzkiej 2, żeńskiej 1, razem 110; zaślubieni *Chrześcjanie*: Mazurkiewicz Franciszek zecer szt. typ., z Kulisz Marjanną; Neiman Andrzej żołn. dym., z Młoduchowską Józefą wyrob.; Piekarski Jakób żołn. dym., z Stępniewską Elzbietą wyrobn.; *Starozakonni*: Zachorowicz Moszek handl., z Parnes Gołdą; zmarli *Chrześcjanie*: Zorawska Aleksandra lat 55 obyw.; Sachowska Aniela lat 55 emer.; Jaśkiewicz Helena la 35 ochm.; Raczyńska Apolonja lat 58; Berensdorf Hersylja lat 42; Knobloch Malwina lat 38 żona zawiad. fabr.; Kałczyński Feliks lat 40 fel.; Kaczyńska Marjanna lat 66; Dzialas Franciszek lat 24; Pawłowski Bernard lat 84 wyrobn.; Wąsicki Szymon lat 53 stróż; Strzelecka Kunegunda lat 60 wyrobn.; Binkowska Rozalja lat 26 służ.; Buczyńska Katarzyna lat 60; Braun Ksawery lat 46 sub. han., Grochowska Karolina lat 26; Szambelan Wawrzyniec lat 28 służ.; Małkowska Małgorzata lat 71; Goldmüetz Albertyna dni 4 cór jubil.; Tatarski Miron lat 2 syn urzędn.; Gerner Anastazy rok 1 syn szew.; Adynowska Franciszka mies. 6 cór. kow.; Tarnasiewicz Aleksander mies. 4 syn urzędn.; Krawczyńska Teodora dzień 1 cór. szew.; Fejfer Marja mies. 2 cór. wyrobn.; Klaus Ludwik lat 5 syn wyr.; Kłaczkow Filomena lat 2 cór. żołn.; Dębska Marjanna rok 1 cór. wyrobn.; Trzankowski Saturnin mies. 5 syn druk.; Wozniakowski Franciszek mies. 4, Borowska Barbara mies. 4, Okącka Anna mies. 1, Bębnowska Klementyna dni 15, Zdanowski Franciszek dni 15, Piątkowski Franciszek dni 18, Rozańska Franciszka dni 20, Zalewski Henryk dni 26, Leśkiewicz Jan mies. 2, Lindowska Tekla mies. 2, Stasiak Ludwika mies. 2, Tatarczak Franciszek mies. 2 wychowańcy dziec. Jezus; Jarkobuś Stanisław rok 1 syn wyrobn.; Zymerman Konstanty mies. 1 syn ślus.; dziecię płci żeńsk. nież. urodz.; *Starozakonni*: Szwalberg Rojza lat 21; Hołobil Tauba lat 2 mies. 6; Lachote Szaja dni 2; Pluskwa bezim. dni 2; troje dzieci nież. urodz.

Kalendarz.

We czwartek, 12 kwietnia, — św. Juljusza pap. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 17; zach. o godz. 6 min. 47.

W piątek, 13 kwietnia, — św. Hermenegilda kr. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 10; zach. o godz. 6 min. 52.

Widowiska.

Warszawa, dnia 30 Marca (11 Kwietnia)

TEATR WIELKI.— *Dziś*, Opera **Norma**, ostatni raz, przez artystów włoskich, abonament N. 23 lit. A. (Zacznie się o godzinie 7-ej).— *Jutro*, Opera **Verbum nobile** i operetka **Dziesięć cór na wydaniu**. (Zacznie się o godzinie 7-ej). — *Wczoraj*, dawano operę **Verbum nobile** i balet **Robert i Bertrand**, było osób 700.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Dzieje serca**. (Zacznie się o godz. 7-ej).

Ceny targowe.

dnia 29 marca (10 kwietnia) 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — do (ruble srebrne i kopiejki)			
Pszenica Waga 240— — f.	—	—	6	60
Żyto „ 224—230 f.	4	40	4	80
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	2	55	2	70
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	—	—	1	65

Pud siana od k. 30—$33\frac{2}{3}$. Pud słomy od k. ——25.

Dowozy: Pszenicy 40; Żyta 150; Jęczmienia — Owsa 100 korcy.

Wiadro okowity od rs. 2 k. $75\frac{3}{4}$ do rs. 2 k. 91.

Garniec „ od kop. 90 do kop. 95.

Wymierzono w Urzędzie Konsum. wiader 510.

Obserwatorjum Meteorologiczne.

29 marca (10 kwietnia)	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po
Barometr w milimetrach.	751.13	746.86
Termometr Reaum.	+ 7.°1	+ 15.°1
Stan nieba.	na p. pog.	na p. pog.

Największe ciepło + 18.°7 R. Najmiejsze ciepło + 6.6 R. Z rana d. 30 marca (11 kwietnia) + 7.°6 R. ciepła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 6.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia Marca 30 (11 Kwietnia) 1866 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne . .	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal . . .	—	—	—	—
PAPIERY, (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	84	33	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 . .	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę. . . . . ,	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu.	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji I-ej za rs 100.	82	50	82	25
Listy Zastawne III go Okr. Serji 2ej za *100 Rs.	81	83	81	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*). . .	65	75	65	25
Dowody Kom. Centr. Likwi. za 100 Rs	—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100. . . . . ,	—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100.	90	75	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100.	—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100. . . .	—	—	100	33
Rosyjska pożycz prem. z 1865 rs. 100. .	109	50	109	—
„ „ „ 1866 „	106	—	105	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125. . .	125	—	124	50
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100. . . .	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	71	—
Obligacje Drogi Żel. Warsza.-Wiedeń. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskiej za Rs. 100	66	33	65	83
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100. .	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	95	—	94	33
Akcje Dro. Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop.
Berlin	100 Tal.	2 m.	119	10	118	95
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław . . .	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . .	„ „	2 m.	118	95	118	80
Hamburg . . .	300 B. Mk.	2 m.	181	50	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	8	8	6
Paryż	300 Frank.	2 m.	97	5	96	75
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	112	95	—	—
Petersburg . . .	100 Ru. sr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	100	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	100	—

*) Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $21\frac{1}{2}$

*) „ „ „ „ Likwidacyjnych rs. 1 k. $45\frac{5}{8}$

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt.

z Berlina d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1866 r.

z BERLINA.	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska.		$66\frac{3}{8}$
6-ta „ „ „		$83\frac{5}{8}$
Obligacje Skarbwe 4% „		$65\frac{9}{4}$
Listy Zastawne 4%		$61\frac{1}{2}$
Bilety Banku Rosyjskiego		$75\frac{1}{2}$
Weksle na Warszawę		$74\frac{7}{8}$
„ Petersburg 3 tygodn		$83\frac{1}{2}$
„ „ 3 miesięczny		$82\frac{1}{2}$
„ Londyn 3 „		6 21
„ Paryż 2 „		$80\frac{1}{2}$
„ Hamburg 2 „		$150\frac{5}{8}$
„ Wiedeń 2 „		$93\frac{7}{8}$
Koleje Rosyjskie		$77\frac{3}{4}$
Akcje Terespolskie		$73\frac{7}{8}$
1sza pożyczka premiowa z r. 1864. . . .		$84\frac{3}{4}$
2ga „ „ „ 1866. . . .		82
Żyto na targu		45
„ „ dostawę wiosenną		$44\frac{1}{2}$
z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		105 80
„ Hamburg		79
„ Paryż.		42
Pożyczka Narodowa		62 50
5% Metaliki		59 60
Akcje Banku Kredytowego.		136
z PARYŻA.		
Renta 3%.		67 40
Akcje Kredytu Ruchomego		536
z LONDYNU.		
3% Papiery (consols).		$86\frac{5}{8}$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 2123).

MY ALEXANDER II.

Cesarz Wszech Rosij Król Polski

etc. etc. etc.

Wiadomo czynimy: iż

Trybunał Handlowy w Warszawie

w Imieniu Naszem

wydał wyrok następujący:

Obecni:	Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 16 (28) Marca 1866 roku.
Brzeziński V. Prezes.	
Arnhold Sędzia.	
Hering Sędzia.	

(podp.) Brzeziński Vice-Prezes.

(—) Andrychiewicz, Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu wniosku Sędziego Komisarza masy upadłości Abrahama Sametbanda w dniu 17 Lutego (1 Marca) 1866 r. uczynionego, względem wyznaczenia nowego ostatecznego terminu do likwidacji, dla wierzycieli nie stawających.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Na zasadzie art. 75 księgi III. Kodeksu Handlowego do likwidacji i weryfikacji wierzytelności w masie upadłości Abrahama Sametbanda dla wierzycieli, jako to: J. Szadurskiego, M. Lorie, L. Stande, Ch. L. Krel, D. Welt, J. Polmanna, Szyi Anker, Baumryttera Fischaut, J. Hybner, Majera Szpinak, Icyka Wichtel, Berka Wichtel, J. Blaupapier, Moszka Folmann, Asterblum, Juljusza Taubner, L. Mikielberg, Jojny Feltz, Icyka Anker, Schiff et Levy, J. Laugleben, M. Luxenburg, M. Kötner, M. Rechtleben, M. Ettinger, W. Saltzwasser, M. Goldbaum, Hila Centner, Abrahamsohn, Goldflam, Joska Salberg, Jakóba Auslender, Icyka Wagmann, Fałki Kirszbaum, Markusa Levy, Dawida Adelfang, D. Zagret w Warszawie zamieszkałych, jak niemniej: M. Marxa w Lipsku i J. Hybner w Łodzi zamieszkałych, tudzież dla wszystkich innych dotąd wcale niewiadomych wierzycieli nowy ostateczny termin dwumiesięczny, poczynając od ogłoszenia tego wyroku przez pisma pod prekluzją, wyznacza. Mocą tego wyroku, zamieszczenie którego w gazetach Syndykowi poleca.

(podp.) Brzeziński, Vice-Prezes.

(—) Andrychewicz, Podp.

Zalecamy i rozkazujemy Komornikom sądowym, od którychby się tego domagano, aby wyrok niniejszy wyegzekwowali. Naszemu Prokuratorowi przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego i Prokuratorom Królewskim przy Trybunałach Cywilnych, aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej, gdy o takową prawnie wezwani zostaną.

Zgodność tego wyciągu głównego wyroku z swym oryginałem na papierze prostym z urzędu spisanym, poświadczam i Syndykowi masy wydaję.

Warszawa dnia 16 (28) Marca 1866 r.

(podp.) Andrychewicz, Podpisarz.

(M. P.)

Syndycy tymczasowi masy upadłości Abrahama Sametbanda zawiadamiają niniejszem, iż dla dogodności wierzycieli wyznaczone zostały stałe termina w każdym tygodniu w ciągu dwóch miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia rachując, mianowicie: w Poniedziałki i Czwartki o godzinie 4 po południu w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, w tych zatem dniach z wyłączeniem jedynie świąt, zechcą się wierzyciele dotąd nie zalikwidowani z dowodami pretensje ich do masy upadłości Abrahama Sametbanda usprawiedliwiającemi zgłaszać i sumy należeć się im mogące, protokularnie przed W. Aquilino Sędzią Komisarzem masy zalikwidować, po upływie bowiem dwumiesięcznego terminu od dnia tego ogłoszenia licząc, prekluzja przeciwko wszystkim niezgłaszającym się wierzycielom ostateczne wyrzeczoną zostanie.

Warszawa d 29 Marca 10 Kwietnia) 1866 r.

Teodor Łącki, Adwokat.

Izaak Baumritter.

(N. D. 2055) *Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Общее собраніе акціонеровъ.

Совѣтъ Управленія Главнаго Общества Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ, приглашаетъ Г. г. акціонеровъ Главнаго Общества въ общее обыкновенное собраніе, имѣющіе быть въ Субботу 14 (26) Мая сего года, въ часъ по полудни, въ Ст.-Петербургѣ, въ томъ мѣстѣ, которое будетъ означено на билетахъ для входа въ собраніе.

По Уставу 3-го Ноября 1861 г. общее собраніе составляется изъ акціонеровъ, имѣющихъ не менѣе 40 акцій.

Никто не можетъ заступать мѣсто акціонера, если онъ самъ не членъ общаго собранія и не имѣетъ на сей предметъ надлежащаго уполномогія.

Акціонеры, для полученія права присутствовать въ общемъ собраніи, обязаны представить акціи свои до 4 (16) Мая включительно: въ С.-Петербургѣ, въ правленіе Общества; въ Парижѣ, въ контору Общества движимаго кредита; въ Лондонѣ, въ контору Г. г. братьевъ Берингъ и Комп.; въ Амстердамѣ, въ контору Г. г. Гопе и Comп.; въ Берлинѣ, въ контору Г. г. Мендельсона и Комп.

Всякому акціонеру, представившему на этотъ предметъ акціи свои, выдается билетъ для входа въ общее собраніе; билетъ этотъ имянной и выдается на одно лицо съ означеніемъ количесгва представленныхъ акцій.

На основаніи § 48 Устава, каждыя 40 акцій даютъ право на одинъ голосъ; никто изъ акціонеровъ не можетъ, какъ по собственнымъ акціямъ, такъ и по акціямъ довѣреннымъ ему отъ другихъ акціонеровъ, соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 голосовъ.

Въ заключеніе, Совѣтъ покорнѣйше проситъ Г. г. акціонеровъ, которые желали бы сдѣлать какія-либо для ползы компаніи, предложенія, представить таковыя въ Совѣтъ, на основаніи ст. 2183 части 1-ой томъ X. св. зак., по крайней мѣрѣ за 15 дней до общаго собранія.

Денежный отчетъ, вмѣстѣ съ книгами и другими документами, открыты будутъ для предварительнаго разсмотрѣнія акціонеровъ, съ 7 (19) Мая ежедневно, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, отъ 2 до 5 ч. пополудни, въ Управленіи общества, помѣщающемся въ Ст.-Петербургѣ, въ Большой Итальянской улицѣ, подлѣ Пассажа, въ д. N. 7.

Ст. Петербургъ 22 Марта 1866 года.

(N. D. *2086*). *Rząd Gubernjalny Płocki.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że Podleśny straży Czarnia w leśnictwie Ostrołęka Ateński, w przejeździe z obrębu Czarnia do obrębu Ruchaje i innych, dla odbicia i wydatku zakupionego drzewa przez dwukrotne wywrócenie się sanek w miesiącu Grudniu 1864 r., zagubił młot kontrolowy trójkątny, literami małego alfabetu *e n* oznaczony, i że takowy pomimo usilnych starań, wynaleziony być nie mógł.

Płock d. 24 Lutego (8 Marca) 1866 r.

Z up. Gubernatora Cywilnego,

Radca Gubernialny, Groza.

Naczelnik Sekcji, Herman.

(N. D. *1989*). *Magistrat miasta Kalisza.*

Pan Jan Tschinkel kupiec drugiej Gildy stały mieszkaniec miasta Kalisza wraz z familją ma zamiar przesiedlić się do miasta Wrocławia w Królestwo Pruskie, podając przeto o tem do wiadomości publicznej, wzywa każdego ktoby do niego miał jakąkolwiek pretensją aby się z dowodami takową usprawiedliwiającemi w ciągu dni 30 od daty dzisiejszej do tutejszego biura zgłosił.

Kalisz dnia 15 (27) Marca 1866 r.

Prezydent X. Witkowski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(*N. D. 2119*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Kaliszu.*

Po śmierci Markusa Gersztencwejga, wierzyciela sumy rsr. 9,000 na dobrach Cieletniki pod Nr. 20 i na Sekursku pod Nr. 11 w Dziale IV, a na obydwóch w Okręgu Radomskim położonych, zahypotekowanej; toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 8 (20) Października 1866 r. przed sobą w kancelarji hipotecznej, w Kaliszu, wyznaczam.

Kalisz d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1866 r.

Zenon Łopuski.

(*N. D. 2122*). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału IV.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Balbiny Michaliny z Kwiecińskich Zykierman w dniu 26 Września 1865 r. wierzycielki sumy rsr. 1,000 pod Nr. 6.

2. Szmula Skarysiewicz dnia 1 (13) Kwietnia 1857 r. wierzyciela sumy rsr. 240 pod Nr. 1, do której przywiązane jest prawo zastawy dwóch sklepów izby i alkierza w dziale III po Nr. 2 objawione.

3. Józefa Petruch dnia 22 Października 1848 r., wierzyciela sumy rsr. 180 pod N. 4.

4. Anny z Petruchów 1-voto Berchard 2-o Szymielewskiej w dniu 4 Lipca 1855 r., wierzycielki sumy rsr. 60 pod N. 5, wszystkich czterech w dziale IV na nieruchomości w mieście Nowym Dworze pod Nr. 94 i 55 sytuowanej, zabezpieczonych.

5. Salomona Rozensztejn w dniu 9 Października 1863 r., właściciela domu Nr. 21, 22 i 23, oznaczonego austerją miejską zwanego, również w mieście Nowym Dworze, Okręgu Warszawskim położonego, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, w miejscu posiedzeń Sądu na Pradze wyznaczony jest termin na dzień 13 (25) Października 1866 r. przed podpisanym.

Praga d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1866 r.

T. Vogt.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(*N. D. 2093*) *Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż nieruchomość w Warszawie pod Nr. 1753 lit. C. położona, do pierwiastkowej regulacji hypotecznej, wywołaną zostaje, i że termin do tejże regulacji na dzień 12 (24) Lipca 1866 r. jest oznaczony, a do uskutecznienia dzieła regulacyjnego Pisarza Kancelarji Hypotecznej Karol Hube wyznaczony. Wzywa strony interesowane, aby w terminie tym z prawami do nieruchomości takowej ściągającemi się dowodami prawnemi wykazanemi, same lub przez pełnomocników urzędownie umocowanych przed delegowanym stawiły się i spisaniu protokułu obecne były, a to pod prekluzją prawem z roku 1818 o przywilejach i hypotekach zagrożoną. Decyzja nad dziełem regulacyjnem przez zwierzchność hypoteczną wydaną zostanie.

Warszawa, d. 27 Lutego (9 Marca) 1866 r.

Prezes, Polczycki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D. 2130*) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 11 (23) Kwietnia r. b. w Biórze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Warszawie przy ulicy Rymarskiej pod Nr. 744 odbędzie się w terminie skróconym publiczna licytacja na przedzierżawienie dochodów Konsumcyjnych miasta Pułtuska na czas od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) do d. 19 (31) Grud. 1866 r. na odpowiedzialność dotychczasowego niewypłatnego dzierżawcy a to w sposobie, że po otwarciu deklaracji opieczętowanych przez konkurentów złożonych pomiędzy obecnemi konkurentami którzy też deklaracje złożyli, zaraz dalsza głośna licytacja nastąpi.

Za cenę do licytacji podaje się suma rs. 18,313 kop 40½, wyraźnie rubli srebrem ośmnaście tysięcy trzysta trzynaście kopiejek czterdzieści i pół rocznie w r. 1864 opłacona, od której offerty licytacyjne w deklaracjach rozpoczynać się powinny.

Szczegółowe warunki do licytacji w biórze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Wydziale Dochodów Niestałych Sekcji Konsumcyjnej każdodziennie oprócz świąt od godziny 9 z rana do 3 z południa przejrzane być mogą.

Składać się mające deklaracje na papierze stemplowym ceny kopiejek siedmdziesiąt pięć wedle wzoru poniższego napisane, przyjmowane będą w Komisji Skarbu, do dnia na licytację oznaczonego do godziny 12 w południe, o której zaraz rozpieczętowane deklarację kolejno nastąpi, poczem odbędzie się pomiędzy obecnemi konkurentami, którzy deklaracje złożyli, dalsza głośna licytacja od sumy jaka najwyżej zadeklarowaną okaże się i dla tego konkurenci podający deklaracje obowiązani są stawić się w oznaczonem terminie na miejscu licytacji, bądź osobiście, bądź przez plenipotentów urzędowym pełnomocnictwem opatrzonych.

Gdyby do licytacji chciała stanąć kompanja, winna upoważnić jednego ze swoich członków do działania imieniem ogółu licytacji.

Do deklaracji dołączony być winien oryginalny kwit na vadjum jednej dziesiątej części ustanowionej ceny dzierżawnej wyrownywający gotowizną, listami zastawnemi i kuponami lub innemi papierami procentowemi wedle przepisów na vadja przyjmowanemi do depozytu Banku Polskiego lub kasy Głównej Królestwa złożone, które nie utrzymującemu się przy licytacji napowrót odbiorą, utrzymującemu się zaś albo na poczet kaucji warunkami licytacyjnemi wymaganej policzone lub w razie jej złożenia oddzielnie powrócone zostanie.

Wreszcie na kopertach deklaracji oprócz adresu do Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu domieszczone być powinny wyrazy: „Deklaracja do licytacji na dzierżawę dochodów konsumcyjnych w mieście Pułtusku".

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. Nr. 19,737, przy dołączeniu świadectwa kwalifikacyjnego warunkami licytacyjnemi wymaganego i kwitu na vadjum w sumie rs. N. w depozycie Banku Polskiego lub kasy Głównej Królestwa złożone, podaję niniejszą deklarację przez którą obowiązuję się za dzierżawę dochodów konsumcyjnych w mieście Pułtusku na czas od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) r. b. do d. 19 (31) Grudnia 1866 roku płacić Skarbowi Królestwa w stosunku rocznym sumę rs. N. wyraźnie (liczbę wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1866 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Offerta na licytanta postąpiona obowiązuje w zupełności plus licytanta zaraz od chwili złożenia deklaracji i podpisania protokółu licytacyjnego jak gdyby podpisał sam kontrakt zaś Skarb Królestwa obowiązuje dopiero wtenczas gdy odbyta licytacja zatwierdzoną i otem strona interesowana urzędownie zawiadomioną zostanie.

Zastrzega się nakoniec, że utrzymujący się przy licytacji a później od niej odstępujący wystawia się na wszelkie skutki powtórnej licytacji, nie tylko do wysokości złożonego vadjum ale i do wysokości strat jakieby dla Rządu z powtórnej licytacji wynikły, a które po potrąceniu vadjum z majątku odstępującego ściągnięte zostaną, że deklaracje nie w terminie powyżej oznaczonym, lecz później złożone, przyjętemi nie będą, tudzież, że deklaracje inaczej a nie podług domieszczonego tu wzoru napisane i kwitem na złożone vadjum nieopatrzone, jako też warunkowe, lub niższe offerty od powyższej ceny obejmujące będą nie ważne.

Warszawa d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1866 r.

p. o. Dyrektora Wydziału,

Semenów.

p. o. Naczelnika Sekcji, Kienglewicz.

(N. D. 2073) *Варшавскій Военный Округъ.*

Окружное Артиллерійское Управленіе Варшавскаго Военнаго Округа, приглашаетъ желающихъ принять на себя поставку: пяти тысячь квадратныхъ аршинъ кисеи или марли, девяти пудъ нитокъ суровыхъ, ровныхъ и крѣпкихъ, такой толщины, чтобы на одной дѣсятой части дюйма могло помѣститься ихъ отъ 11 до 12 нивокъ и пятисотъ штукъ игокъ соотвѣтствующихъ означеннымъ ниткамъ. Торгъ 18 (30) Апрѣля, а переторжка 21 Апрѣля (3 Мая) будутъ производится въ сказанномъ Управленіи, въ домѣ Управленій Варшавскаго Военнаго Округа, на Саксонской площади. Залогу къ торгамъ слѣдуетъ предъявить триста рублей. Образчикъ сказанной кисеи и подробныя условія поставки, можно видѣть въ сказанномъ Управленіи ежедневно отъ 9 утра до 3 часовъ по полудни.

Г. Варшава 25 Марта 1866 года.

Правитѣль Дѣлъ,

Полковникъ, Сомовъ,

Старшій Адъютантъ,

Подполковникъ, Федоренко.

(N. D. 2028) *Новогеоргіевская Инженерная Команда.*

На основаніи предписанія Начальника Инженеровъ Варшавскаго Военнаго Округа, въ крѣпости Новогеоргіевской въ управленіи тамошней Инженерной Команды, имѣютъ производится публичные торги въ будущемъ Апрѣлѣ мцѣ 11 (23) торгъ и 15 (27) числѣ переторжка въ 11 часовъ утра на продажу въ слешку по совершенной вѣтхости построекъ поступившихъ въ Инженерное вѣдомство изъ упраздненаго огороднаго завѣденія при Новогеоргіевской крѣпости а именно, подъ N. 60 деревяннаго дома для сторожа крытаго черепицею и гонтомъ, подъ N. 61 деревяннаго навѣса и сверхъ сего молотильной машины и при ней навѣса. Подрядныя условія на эту продажу можно видѣть въ Управленіи Инженерной Команды, находящейся въ Новогеоргіевской крѣпости.

Новогеоргіевскъ 19 Марта 1866 года.

Командиръ Команды.

Инженеръ Подполковникъ Баумгартенъ

(N. D. 2029) *Новогеоргіевская Инженерная Команда*

На основаніи предписанія Начальника Инженеровъ Варжавскаго Военнаго Округа въ крѣпости Новогеоргіевской въ Управленіи тамошней Инженерной Команды имѣютъ производится публичные торги въ будущемъ Апрѣлѣ мце 11 (23) торгъ и 15 (27) числѣ переторжка въ 11 часовъ утра на продажу пришедшихъ въ совершенную негодность отъ употребленія при роботахъ и по другимъ случаямъ, инструментовъ, припасовъ, казарменной мебели, и прочихъ вѣщей. Подробныя условія на эту продажу, можно видѣть въ управленіи Инженерной Команды находящейся въ Новогеоргіевской крѣпости.

Новогеоргіевскъ 19 Марта 1866 года.

Комапиръ Команды,

Инженеръ Подполковникъ, Баумгартенъ.

(N. D. 2056) *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

Въ Конторѣ Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя, будутъ производится 30 Марта торгъ а 4 числа Апрѣля мца переторжка на п стройку 125 гиторъ изъ зеленой ярины по этому приглашаются желающіе поставитъ съ законными залогами, условіе могутъ видѣтъ въ конторѣ съ 9 до 12 часовъ утра.

Г. Варшава Марта 23 дня 1866 г.

Смотритель Госпиталя,
Подполковникъ Парарщковъ.

(N. D. 2108). Александровская таможня симъ объявляетъ, что 11 (23) Апреля сего года будутъ продаваться въ сей Таможнѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 500 руб. сер., состоящіе изъ шелковыхъ, бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ и другихъ мѣлкихъ товаровъ.

(N. D. 2108) Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza, iż w dniu 11 (23) Kwietnia r. b. sprzedawane będą w Komorze tutejszej przez publiczną licytację towary skonfiskowane oszacowane razem na rubli sr. 500, a mianowicie: jedwabne, wełniane bawełniane, lniane, oraz inne drobne towary.

Александрово, 24 Марта (5 Апрѣля) 1866 г.

И. д. Управляющаго, Павловичъ.

(N. D. 2107) *Ивангородская Инженерная Команда.*

По предписанію Помощника Начальника Инженеровъ Варшавскаго Военнаго Округа отъ 15 сего Марта за N. 1097, будетъ произведенъ при ввѣренной мнѣ командѣ, публичный торгъ 12 (24) и переторжка 14 (26) числъ Апрѣля этого года, на заготувку 38 апаратовыхъ дочекъ и одной повозки.

Ивангродъ 24 дня 1866 г.

Командоръ Команды,
Инженеръ Подполковникъ
Прокоповичъ

(N. D. 2109). *Naczelnik Powiatu Radzyńskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości iż w dniu 18 (30) Kwietnia r. b. od godziny 9 z rana do godziny 12 w południe w biurze Powiatu tutejszego odbywać się będzie licytacja na entreprzyzę reperacji odwachu wojskowego w mieście Międzyrzecu in minus od sumy rs. 718 kop. 7 anszlagiem objętej.

Mający przeto chęć podjęcia się tej entreprzy, zechcą w powyższym terminie zgłosić się do biura Naczelnika Powiatu Radzyńskiego i złożyć opieczętowaną deklarację na stemplu ceny właściwej napisaną przy dołączeniu kwitu Kasy powiatowej lub innej Skarbowej na złożone w niej vadium wyrównywające $^1/_{10}$ części sumy anszlagowej to jest rs. 72, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz po odbyciu onej zwrócene a vadium utrzymującego się do skompletowania kaucji $^1/_5$ części zalicytowanej sumy wyrównywającej zatrzymanem będzie.

Warunki do licytacji oraz plan i anszlag kosztów, każdodziennie w godzinach biurowych oprócz dni galowych i świątecznych przejrzane być mogą.

Deklaracje pisane być mają bez żadnych poprawek i skrobań podług następującego wzoru.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Radzyńskiego z dnia 17 (29) Marca r. b. Nr. 3918, podaję niniejszą deklaracją, że obowiązuję się dopełnić reperacją odwachu wojskowego w mieście Międzyrzecu podług planu i anszlagu przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod d. 9 (21) Lutego 1866 r. zatwierdzonego za sumę rs. N kop. N wyraźniej rs. N kop. N poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych.

Zaświadczenie Kasy N na złożone w niej vadium w kwocie rs. 72 załączam które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o zwrócenie onego na mój koszt przez pocztę w N upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N pisałem d. N mca N roku N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Radzyń d. 17 (29) Marca 1866 r.

Radca Kolegjalny, Jaworski.

(N. D. 2129).

Podpisany Patron Trybunału, jako Obrońca Karola Glotz współwłaściciela dóbr Plecka Dąbrowa i innych, w Warszawie pod Nr. 638*b*. zamieszkałego, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków, mianowicie: jednego z d. 1 (13) Grudnia 1865 r., dział majątku po Karolu Glotz nakazującego, oraz oszacowanie i sprzedaż dóbr ziemskich Plecka Dąbrowa i innych, na wypadek niemożności dogodnego podziału w naturze rozporządzającego, drugiego z d. 9 (21) Lutego 1866 r., taksę dóbr Plecka Dąbrowa wraz z opinją o niepodzielności zatwierdzającego, obudwóch z powództwa wyżej wymienionego Karola Glotz, przeciwko Klementynie z Nowakowskich Glotz po Karolu Glotz pozostałej wdowie, w imieniu własnem oraz jak matce i głównej opiekunce nieletnich: Władysława, Józefa i Leonji Klementyny rodzeństwa Glotz, w małżeństwie z niegdy Karolem Glotz spłodzonych dzieci, pod Nrem 638*b*. Augustowi Heytman Członkowi Rady Stanu, Opiekunowi Przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Glotz, pod Nr. 1066*s*. i Stanisławowi Glotz obywatelowi, pod N. 638 lit. *b*. w Warszawie zamieszkałym, przez Konstantego Chojnowskiego Patrona Trybunału bronionym, w Trybunale Cywilnym Warszawskim zapadłych, wystawiają się na publiczną sprzedaż w drodze działów

DOBRA ZIEMSKIE PLECKA DĄBROWA.

w Okręgu Orłowskim Gubernji Warszawskiej sytuowane, prawem własności do Klementyny z Nowakowsich Glotz. SS-rów Karola Glotz niepodzielnie należące, odległe od miasta Kutna wiorst 19 od stacji kolei Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej Pniewo wiorst $3^1/_2$ graniczące z dobrami Pniewice, Gaj, Sleszyn, Bąków, Mosiębrza, Tomczyce i Odlinek.

Dobra te przed uwłaszczeniem włościan obejmowały ogólnej powierzchni mórg trzystoprętowych 2,217, prętów 163, czyli włók 73, mórg 27, prętów 163, a obecnie po uwłaszczeniu pozostało przy dworze:

a) Z przestrzeni rolnej morgów 1,007 prętów 77.

b) Z przestrzeni leśnej morgów 351 prętów 272.

c) Przestrzenie karczemne morgów 10 pręt. 193.

Czyli razem morgów 1369 pręt. 242.

Dobra te na sprzedaż wystawione składają się z dwóch folwarków, to jest folwarku Plecka Dąbrowa i folwarku Narty na Pleckiej Dąbrowie zaprowadzone jest gospodarstwo 4-polowe, a na folwarku Narty 3-polowe, gleba ziemi w obudwóch folwarkach rodzajna, po większej części pszenna, łąki pożywne, dające w przecięciu 20 centnarów siana z jednej morgi, wysiew przecięciowy na obudwóch folwarkach jest następujący: pszenicy korcy 108, żyta kor. 190, jęczmienia kor. 100, owsa korcy 200, tatarki kor. 20, grochu kor. 30, kartofli korcy 600, buraków mórg 20, tytuniu mórg 20, rzepaku zimowego mórg 16, wyki mórg 20, koniczyny mórg 24, rzepaku letniego mórg 30. Plon w przecięciu jest 8 ziarn w zbożu a 10 w kartoflu.

Propinacja w tych dobrach wykonywaną jest: w oberży obok poczty, w karczmie we wsi Plecka Dąbrowa, na folwarku Narty, w kolonjach Armetowie i Ernestynowie i w karczmie przy szosie na drodze do Kutna, z takiemi prawami i w takiem ograniczeniu, jakie wypływają z przepisów w r. 1864 Najwyżej zatwierdzonych.

Źródła dochdów z dóbr Plecka Dąbrowa są: z ogrodu owocowego, gospodarstwa rolnego wraz z inwentarzami gorzelni, browaru, wiatraka, propinacji i lasów.

Dobra Plecka Dąbrowa sprzedają się z inwentarzami żywemi i martwemi, obecnie na gruncie znajdującemi, szczegółowo co do jakości, ilości i ceny w taksie biegłych wymienionemi.

Zabudowania w dobrach Plecka Dąbrowa są następujące:

1. Dwór murowany dachówką kryty z suterynami i przystawką murowaną pod gontami.
2. Kuchnia murowana gontami kryta z piwnicą.
3. Dom murowany dla służby dworskiej gontami kryty.
4. Obora murowana słomą kryta.
5. Stajnia murowana gontami pokryta z wozownią.
6. Chlewy murowane gontami kryte.
7. Obora w słupy murowane, ściany z bali trzycalowych mająca, słomą kryta.
8. Owczarnia murowana słomą kryta.
9. Stodoła w słupy murowane, ściany z bali trzycalowych mająca, słomą kryta, o 2 klepiskach.
10. Stodoła w słupy murowane, ściany z takichże bali mająca, słomą kryta, o 3 klepiskach, w której pomieszczoną jest młockarnia.
11. Stodoła w słupy murowane, ściany z takichże bali mająca, słomą kryta o 2 klepiskach.
12. Spichrz murowany dachówką pokryty.
13. Dom murowany gontami kryty, dla służby młynarskiej.
14. Dom murowany gontami kryty dla służby dworskiej.
15. Kuźnia murowana gontami kryta.
16. Oberża obok poczty murowana, z zajazdem, dachówką kryta.
17. Karczma we wsi Plecka Dąbrowa z drzewa, słomą kryta.
18. Karczma z zajazdem przy szosie na trakcie do Kutna z drzewa gontami kryta.
19. Barak drewniany na folwarku Narty do szynkowania w miejsce spalonej w r. 1865 karczmy.
20. Gorzelnia murowana, dachówką kryta z trzema przystawkami murowanemi, na których mieszczą się: skład na kartofle, skład na okowitę i chłodnik do piwa. Przedmioty do gorzelni należące wymienione są szczegółowo w taksie biegłych.
21. Wiatrak wydzierżawiany od roku do roku.

Stosownie do taksy przez biegłych przysięgłych sporządzonej, szacunek dóbr Plecka Dąbrowa wynosi rs. 74,876.

Zaś inwentarze żywe i martwe oszacowane są na rs. 4,612 k. 39.

Ogólny przeto szacunek dóbr łącznie z inwentarzami wynosi rs. 79,488 k. 39.

Indemnizacja za odpadłe w skutek Najwyższego Ukazu z r. 1864 na rzecz włościan grunta, do sprzedaży obecnej nie należy, lecz takowa stanowi wyłączną własność dzisiejszych właścicieli lub też wypłaconą będzie wierzycielom hypotecznym na całość dóbr ubezpieczonym, o ileby ci z postąpionego na licytacji szacunku zaspokojeni nie zostali, a to stosownie do Najwyżej zatwierdzonych przepisów d. 4 (16) Sierpnia 1865 r. o wypłacie listów likwidacyjnych w rozwinięciu powyższego Najwyższego Ukazu wydanych.

Obszerniejsze opisanie relacja biegłych po spół z taksą sądownie w d. 17 (29) Grudnia 1865 r. i następnych dni przez biegłych przysięgłych sporządzone obejmują.

Po odbyciu w dniu 16 (28) Marca 1866 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych dóbr ziemskich Plecka Dąbrowa, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia tychże dóbr wyznaczony został na dzień 30 Kwietnia (12 Maja) 1866 r godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 przed W. Józefem Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału III i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego, jak niemniej u Patrona Chojnowskiego Obrońcy współsukcesorów, w Warszawie pod Nr. 1765 mieszkającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 79,488 k. 39, jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa, dnia 17 (29) Marca 1866 roku.

Juljan Czajkowski, Patron.

(N. D. 2127)

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod Nr. 1779 przy ulicy Ś-to Jerskiej zamieszkały, podaje do wiadomości, że w wykonaniu wyroków Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w dniach: 14 (26) Października 1865 r., oraz 2 (14) Marca 1866 r. na powództwo Tomasza Krzewskiego b. Komornika, w Warszawie pod Nr. 2333 zamieszkałego, przeciwko Franciszkowi Wojcickiemu, Urzędnikowi Dyrekcji Ubezpieczeń w Warszawie pod Nr. 2333 zamieszkałemu, w imieniu własnem, oraz jako opiekunowi głównemu nieletniego Karola Wojcickiego, tudzież Stanisławowi Karwowskiemu urzędnikowi, w Warszawie pod Nr. 2487 zamieszkałemu, jako przydanemu opiekunowi tegoż nieletniego Karola Wojcickiego, oraz Janowi Micewiczowi, urzędnikowi Rządu Gubernjalnego Warszawskiego, w Warszawie pod Nr. 2399 zamieszkałemu, jako opiekunowi ad hoc dla nieletniego Karola Wojcickiego, Uchwałą Rady Familijnej w Sądzie Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II, w dniu 19 (31) Lipca 1865 r. zdziałaną mianowanemu zapadłych, pierwszego dział spadku po Karolinie z Komerów 1-o Wojcickiej, 2-o voto Krzewskiej pozostałego, oraz sprzedaż Nieruchomości Nr. 2333 w Warszawie nakazującego, a drugiego oszacowania tejże nieruchomości zatwierdzającego, sprzedaną będzie przez publiczną licytację w drodze działów Nieruchomość w Warszawie pod Nr. 2333 położona.

Nieruchomość ta, składa się: a) Z domu frontowego, drewnianego, parterowego, gontem krytego b) Oficyny w podwórzu drewnianej, parterowej, gontem krytej. c) Oficyny drewnianej z tyłu posesji stojącej, parterowej, z suterenami murowanemi i mieszkaniami poddasznemi. d) komórek. e) Stajni. f) Parkanów, oraz innych zabudowań gospodarskich.

Gruntu pod całą Nieruchomością jest łokci kwadratowych 6615.

Sprzedaż odbędzie się w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w miejscu zwykłych tegoż posiedzeń, przy ulicy Długiej pod Nr. 549, przed W-ym Felicjanem Lewandowskim Asesorem Trybunału Delegowanym, przed którym też termin pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonej Nieruchomości, w dniu 16 (28) Marca 1866 r. się odbył, poczem termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia powyż wzmiankowanej Nieruchomości, na dzień 27 Kwietnia (9 Maja) godzinę $9^3/_4$ z rana, wyznaczony został.

Licytacja w terminie tym, rozpocznie się od sumy rs. 15,187 kop. $68^1/_1$, jako szacunku taksą biekłych wynalezionego.

Bliższe objaśnienia i warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Wydziału I Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod Nr. 549 istniejącej, oraz u popierającego sprzedaż tę podpisanego Patrona, w miejscu jak na początku zamieszkałego.

Warszawa dnia 17 (29) Marca 1866 r.

Stanisław Rotwand Patron.

(N. D. 2120) Z mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego tutejszego z dnia 12 (24) Marca r. b. Nr. 2713 wydanego, oraz na żądanie pełnomocnika nieobecnych SSrów niegdy Michała Nowakowskiego, z powodu nieodbycia w d. 16 (28) Marca r. b. licytacji ruchomości po tymże Nowakowskim pozostałych, ogłasza się powtórny termin tejże licytacji na dzień 1 (13) Kwietnia r. b. w którym sprzedanemi zostaną: meble, garderoba męzka, zegarek, tabakierka tulska i inne przedmioty, a to o godzinie 12 z rana w Warszawie w domu pod Nr. 595 przed podpisanym Rejentem.

Wincenty Helcman.

(N. D. 2124) Podaję do wiadomości, że w d. 1 (13) Kwietnia r. b. o godzinie 11 z rana, na targu publicznym Koński zwanym w Pradze przy Warszawie; w dniu 4 (16) Kwietnia r. b. o godzinie 11 z rana na targu Grzybów zwanym, i w d. 5 (17) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe, na tymże targu w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jesionowe, sosnowe, machonione i palisandrowe, jako to: stoły, krzesła, łóżka, umywalnie, szafy, kanapa, kantorek, komody, lanszafty, zegar, i t. p. przedmiota, przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

J. *Kurman* Komornik.

(N. D. 2128). Podpisany Komornik podaje do publicznej wiadomości, że prawnie zajęte dochody nieruchomości Nr. 103 w Nowej Pradze pod Warszawą położonej, na rok jeden poczynając od d. 1 Lipca 1866 r. do tegoż dnia i miesiąca 1867 r. przez publiczną licytacją wydzierżawione będą.

Termin do odbycia tej licytacji, przed sobą samym na gruncie tejże nieruchomości na dzień 21 Kwietnia (3 Maja) 1866 r. godzinę 12 w południe oznaczam.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rub. sreb. 300.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie pod Nr. 1776*a* zamieszkałego, w godzinach południowych.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1866 r.

Antoni *Tymecki.*

DONIESIENIA PRYWATNE.

OSTRZEŻENIA.

(N. D. 2131) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Z powodu doniesienia Kolektora Loterji Ciechanowieckiego z Warszawy, iż posłane przezeń na 3 Klasę 106 Loterji P. Friedländer do miasta Łęczycy losy zamienne a mianowicie od włącznie Nr. 2721 do włącznie 2735 w drodze zaginęły. Urząd Loterji podając o tem do wiadomości, ostrzega osoby w posiadaniu których losy te znajdowaćby się mogły, iż żadnej z nich korzyści nie odniosą, albowiem wygrana na rzeczone losy w 3ej klasie przypaść mogąca, jedynie graczom losy powyższe z 2ej klasy posiadającym i stawki za nie na 3-ią klasę wnoszącym przyznaną i wypłaconą będzie.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1866 r.

Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz, J. K. Noiński.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego — Za pozwoleniem Cenzury.